

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 32

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

61ο έτος
29 Ιανουαρίου 2018

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2018/C 032/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2018/C 032/02

Υπόθεση C-214/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — C. King κατά The Sash Window Workshop Ltd, Richard Dollar (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 7 — Αποζημίωση έναντι μη ληφθείσας ετήσιας άδειας, η οποία καταβάλλεται κατά τη λήξη της εργασιακής σχέσης — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που υποχρεώνει τον εργαζόμενο να λαμβάνει την ετήσια άδειά του χωρίς να έχουν καθοριστεί οι αποδοχές που αντιστοιχούν στην άδεια αυτή)

2

EL

2018/C 032/03	Υπόθεση C-265/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VCAST Limited κατά R.T.I. SpA [Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εξαιρέση ιδιωτικής αντιγραφής — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Συγκεκριμένος τεχνικός τρόπος — Παροχή υπηρεσίας εγγραφής στο υπολογιστικό νέφος (cloud computing) αντιγράφων έργων που προστατεύονται κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού — Ενεργός παρέμβαση του παρόχου της υπηρεσίας στην εν λόγω εγγραφή]	3
2018/C 032/04	Υπόθεση C-514/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade, Fausto da Silva Rodrigues de Andrade κατά José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA, Jorge Oliveira Pinto (Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Έννοια της «κυκλοφορίας οχημάτων» — Ατύχημα που συνέβη σε γεωργική εκμετάλλευση — Ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται γεωργικός ελκυστήρας σε στάση, αλλά με τον κινητήρα σε λειτουργία για την ενεργοποίηση της αντλίας ψεκασμού του ζιζανιοκτόνου)	3
2018/C 032/05	Υπόθεση C-107/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Pordenone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Giorgio Fidenato [Προδικαστικής παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές — Μέτρα έκτακτης ανάγκης — Εθνικό μέτρο με σκοπό την απαγόρευση της καλλιέργειας του γενετικώς τροποποιημένου αραβοσίτου MON 810 — Λήψη και διατήρηση σε ισχύ του μέτρου — Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 — Άρθρο 34 — Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 — Άρθρα 53 και 54 — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Αρχή της προφυλάξεως]	4
2018/C 032/06	Υπόθεση C-476/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkiih komunikacija i pošte (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo κατά Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ιδιότητα του αιτούντος οργάνου ως «δικαστηρίου» — Ανεξαρτησία — Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως)	5
2018/C 032/07	Υπόθεση C-491/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμο) 2988/95 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «πολυετούς προγράμματος» — Πεδίο εφαρμογής)	5
2018/C 032/08	Υπόθεση C-496/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Pál Aranyosi (Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψεως — Λόγοι αρνήσεως της εκτελέσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως — Ακύρωση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψεως από την εκδούσα δικαστική αρχή — Υποθετικό ερώτημα — Κατάργηση της δικής)	6

2018/C 032/09	Υπόθεση C-615/16: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giovanna Judith Kerr κατά Fazenda Pública [Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ακινήτων — Απαλλαγές — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του όρου «διαπραγμάτευση»]	7
2018/C 032/10	Υπόθεση C-131/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Helder José Cunha Martins κατά Fundo de Garantia Automóvel (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτου δικαστηρίου — Απουσία ερωτήματος αφορώντος άλλον κανόνα δικαίου της Ένωσης, πέραν του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)	7
2018/C 032/11	Υπόθεση C-232/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Budai Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VE κατά WD (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)	8
2018/C 032/12	Υπόθεση C-243/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά António da Silva Rodrigues [Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «πολυετούς προγράμματος» — Πεδίο εφαρμογής]	8
2018/C 032/13	Υπόθεση C-259/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Budai Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi κατά Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt. (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)	9
2018/C 032/14	Υπόθεση C-314/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — «Geocycle Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας — Καθεστώς του συστήματος αντιστροφής της επιβαρύνσεως του φόρου — Άρνηση αναγνώρισης, υπέρ του αποδέκτη τιμολογίου, του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών — Απόφαση της φορολογικής αρχής επιβάλλουσα φόρο στον αποκτώντα ένα αγαθό)	10
2018/C 032/15	Υπόθεση C-486/17: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Olympus Italia Srl κατά Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρο 4 — Κατώτατα όρια δημοσίων συμβάσεων — Συμβάσεις που παρουσιάζουν βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον — Αίτηση προδήλως απαράδεκτη)	10

2018/C 032/16	Υπόθεση C-453/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2017 η Laure Camerin κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) την 1η Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-647/16, Camerin κατά Κοινοβουλίου	11
2018/C 032/17	Υπόθεση C-467/17 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Αυγούστου 2017 η Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-172/17, Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου	11
2018/C 032/18	Υπόθεση C-593/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 13 Οκτωβρίου 2017 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG κατά Hauptzollamt Hannover	12
2018/C 032/19	Υπόθεση C-624/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) στις 6 Νοεμβρίου 2017 — Ποινική διαδικασία κατά Tronex BV	12
2018/C 032/20	Υπόθεση C-629/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 18 Οκτωβρίου 2017 — J. Portugal Ramos Vinhos SA κατά Adega Cooperativa de Borba CRL	13
2018/C 032/21	Υπόθεση C-637/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — Cogeco Communications Inc κατά Sport TV Portugal κ.λπ.	14
2018/C 032/22	Υπόθεση C-662/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Σλοβενία) στις 27 Νοεμβρίου 2017 — E.G. κατά Republika Slovenija	15
2018/C 032/23	Υπόθεση C-663/17 P: Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δευτερο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-247/16, Fursin κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας	16
2018/C 032/24	Υπόθεση C-664/17: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Άρειος Πάγος (Ελλάδα) την 27η Νοεμβρίου 2017 — Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ κατά Παναγιώτη Αναγνωστόπουλου κ.λπ.	17

Γενικό Δικαστήριο

2018/C 032/25	Υπόθεση T-401/11 P RENV-RX: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής («Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του — Κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ αιτήσεως, διοικητικής ενστάσεως και αγωγής αποζημιώσεως — Υποχρέωση εγγυήσεως της ασφάλειας του προσωπικού της Ένωσης — Αιτώδης συνάφεια — Υλική ζημία — Ευθύνη εις ολόκληρον — Συνυπολογισμός των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ παροχών — Ηθική βλάβη — Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ηθική βλάβη θανόντος υπαλλήλου — Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ηθική βλάβη όσων έλκουν δικαιώματα από θανόντα υπάλληλο»)	19
---------------	---	----

2018/C 032/26	Υπόθεση T-249/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — JT κατά EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης QUILAPAYÚN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Παγκοίμως γνωστό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ΄, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δικαιούχος του σήματος»	20
2018/C 032/27	Υπόθεση T-771/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Hochmann Marketing κατά EUIPO — BitTorrent (bittorrent) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης bittorrent — Άρθρο 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων τα οποία προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού 2017/1001)»	21
2018/C 032/28	Υπόθεση T-35/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Sony Computer Entertainment Europe κατά EUIPO — Vieta Audio (Vita) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση σε σχέση με τα οικεία προϊόντα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	21
2018/C 032/29	Υπόθεση T-61/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Coca-Cola κατά EUIPO — Mitico (Master) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Master — Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coca-Cola και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα C — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Όφελος που αντλείται αθέμιτα από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση, εκτός της Ένωσης, σημείου που περιλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση — Λογικά συμπεράσματα — Απόφαση ληφθείσα κατόπιν της ακυρώσεως προγενέστερης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο — Άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001)]	22
2018/C 032/30	Υπόθεση T-120/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Burlington — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BURLINGTON ARCADE και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις συναλλαγές ενός σημείου το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)}	23
2018/C 032/31	Υπόθεση T-121/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα BURLINGTON THE ORIGINAL — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)]	24

- 2018/C 032/32 Υπόθεση T-122/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Burlington — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)] . 24
- 2018/C 032/33 Υπόθεση T-123/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα BURLINGTON — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001) — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)] . 25
- 2018/C 032/34 Υπόθεση T-125/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — Firma Léon Van Parys NV κατά Επιτροπής (Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγές μπανάνας προελεύσεως Ισημερινού — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Απόφαση εκδοθείσα μετά την ακύρωση προηγούμενης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο — Εύλογη προθεσμία) 26
- 2018/C 032/35 Υπόθεση T-250/16 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Spadafora κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς ως προδήλως απαράδεκτης και ως προδήλως αβάσιμης — Αίτημα ακυρώσεως — Θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομική υπηρεσία» της OLAF — Διαδικασία επιλογής — Επιτροπή προεπιλογής — Μη εγγραφή στον πίνακα των επικρατέστερων υποψηφίων που προτείνονται για τελική συνέντευξη με την ΑΔΑ — Αμεροληψία — Αίτημα αποζημιώσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Διαφορά ώριμη προς εκδίκαση) 26
- 2018/C 032/36 Υπόθεση T-332/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Colgate-Palmolive κατά EUIPO (360°) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 360° — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)] . 27
- 2018/C 032/37 Υπόθεση T-333/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Colgate-Palmolive κατά EUIPO (360°) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 360° — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)] . 28

2018/C 032/38	Υπόθεση T-622/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — sheerworld κατά EUIPO (Alles wird gut) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alles wird gut — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	28
2018/C 032/39	Υπόθεση T-728/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Tuerck κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ανατίμηση του κεφαλαίου μεταξύ της ημερομηνίας της αιτήσεως μεταφοράς και της πραγματικής ημερομηνίας που διενεργήθηκε η μεταφορά)	29
2018/C 032/40	Υπόθεση T-815/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — For Tune κατά EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης opus AETERNATUM — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης OPUS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	29
2018/C 032/41	Υπόθεση T-893/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Xiaomi κατά EUIPO — Apple (MI PAD) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MI PAD — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IPAD — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών}	30
2018/C 032/42	Υπόθεση T-562/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2017 — Federcaccia Toscana κ.λπ. κατά Επιτροπής (Περιβάλλον — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Είδη δυνάμενα να αποτελέσουν το αντικείμενο θήρας — Προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούν οι εθνικές νομοθεσίες περί θήρας — Εναρμόνιση των κριτηρίων εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ — Λήξη της θηρευτικής περιόδου στην Τοσκάνη)	31
2018/C 032/43	Υπόθεση T-702/15: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2017 — BikeWorld κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα του τρίτου — Απαράδεκτο)	31
2018/C 032/44	Υπόθεση T-886/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2017 — Nf Nails In Vogue κατά EUIPO (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της προσβαλλόμενης απόφασης — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)	32
2018/C 032/45	Υπόθεση T-91/17: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — L κατά Κοινοβουλίου	32
2018/C 032/46	Υπόθεση T-737/17: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2017 — Wattiau κατά Κοινοβουλίου	33
2018/C 032/47	Υπόθεση T-740/17: Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2017 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής	33
2018/C 032/48	Υπόθεση T-746/17: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2017 — TrekStor κατά EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jump)	35
2018/C 032/49	Υπόθεση T-747/17: Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2017 — UPF κατά Επιτροπής	35

2018/C 032/50	Υπόθεση T-751/17: Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2017 — Commune de Fessenheim κλπ. κατά Επιτροπής	36
2018/C 032/51	Υπόθεση T-755/17: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ECHA	37
2018/C 032/52	Υπόθεση T-757/17: Προσφυγή-αγωγή της 10ης Νοεμβρίου 2017 — Kerstens κατά Επιτροπής	38
2018/C 032/53	Υπόθεση T-761/17: Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2017 — UR κατά Επιτροπής	39
2018/C 032/54	Υπόθεση T-770/17: Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2017 — Beats Electronics κατά EUIPO — TrekStor (i.Beat)	40
2018/C 032/55	Υπόθεση T-775/17: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Estampaciones Rubí κατά Επιτροπής . . .	40
2018/C 032/56	Υπόθεση T-778/17: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Autostrada Wielkopolska κατά Επιτροπής	41
2018/C 032/57	Υπόθεση T-784/17: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2017 — Strabag Belgium κατά Κοινοβουλίου	43
2018/C 032/58	Υπόθεση T-785/17: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2017 — Ilhan κατά EUIPO — Time Gate (SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM)	44
2018/C 032/59	Υπόθεση T-787/17: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Parfümerie Akzente κατά EUIPO (GlamHair)	45
2018/C 032/60	Υπόθεση T-788/17: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — Szabados κατά EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar)	45
2018/C 032/61	Υπόθεση T-796/17: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Mouldpro κατά EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO)	46

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2018/C 032/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 22 της 22.1.2018

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 13 της 15.1.2018

EE C 5 της 8.1.2018

EE C 437 της 18.12.2017

EE C 424 της 11.12.2017

EE C 412 της 4.12.2017

EE C 402 της 27.11.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — C. King κατά The Sash Window Workshop Ltd, Richard Dollar

(Υπόθεση C-214/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Άρθρο 7 — Αποζημίωση έναντι μη ληφθείσας ετήσιας άδειας, η οποία καταβάλλεται κατά τη λήξη της εργασιακής σχέσης — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που υποχρεώνει τον εργαζόμενο να λαμβάνει την ετήσια άδειά του χωρίς να έχουν καθοριστεί οι αποδοχές που αντιστοιχούν στην άδεια αυτή)

(2018/C 032/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

C. King

κατά

The Sash Window Workshop Ltd, Richard Dollar

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, καθώς και το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, το οποίο κατοχυρώνεται στο άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν την έννοια ότι, σε περίπτωση ένδικης διαφοράς μεταξύ εργαζομένου και του εργοδότη του σχετικά με το εάν ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών σύμφωνα με την πρώτη από τις διατάξεις αυτές, αντιτίθενται στο να υποχρεώνεται ο εργαζόμενος να λαμβάνει την άδειά του χωρίς να γνωρίζει εκ των προτέρων εάν δικαιούται τις αντίστοιχες αποδοχές.
- 2) Το άρθρο 7 της οδηγίας 2003/88 αντιτίθεται σε εθνικές διατάξεις ή πρακτικές σύμφωνα με τις οποίες ο εργαζόμενος δεν μπορεί να σωρεύσει και, ενδεχομένως, να μεταφέρει έως τη λήξη της σχέσης εργασίας δικαιώματα ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών τα οποία δεν έχει ασκήσει επί πλείονες συναπτικές περιόδους αναφοράς, εξαιτίας της άρνησης του εργοδότη να καταβάλει τις αντίστοιχες αποδοχές.

⁽¹⁾ EE C 222 της 20.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 29ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale ordinario di Torino (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — VCAST Limited κατά R.T.I. SpA

(Υπόθεση C-265/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Οδηγία 2001/29/ΕΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 2, στοιχείο β' — Εξαιρέση ιδιωτικής αντιγραφής — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Παρουσίαση στο κοινό — Συγκεκριμένος τεχνικός τρόπος — Παροχή υπηρεσίας εγγραφής στο υπολογιστικό νέφος (cloud computing) αντιγράφων έργων που προστατεύονται κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, χωρίς τη συναίνεση του δημιουργού — Ενεργός παρέμβαση του παρόχου της υπηρεσίας στην εν λόγω εγγραφή]

(2018/C 032/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Torino

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VCAST Limited

κατά

R.T.I. SpA

Διατακτικό

Η οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας και ειδικότερα το άρθρο της 5, παράγραφος 2, στοιχείο β', έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία επιτρέπει σε εμπορική επιχείρηση να παρέχει σε ιδιώτες υπηρεσία εξ αποστάσεως εγγραφής, μέσω συστήματος πληροφορικής στο υπολογιστικό νέφος, ιδιωτικών αντιγράφων έργων προστατευόμενων από το δικαίωμα του δημιουργού, με ενεργή παρέμβαση της επιχείρησης στην εγγραφή των αντιγράφων αυτών, χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

⁽¹⁾ ΕΕ C 270 της 25.7.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 28ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal da Relação de Guimarães (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade, Fausto da Silva Rodrigues de Andrade κατά José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA, Jorge Oliveira Pinto

(Υπόθεση C-514/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Έννοια της «κυκλοφορίας οχημάτων» — Ατύχημα που συνέβη σε γεωργική εκμετάλλευση — Ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται γεωργικός ελκυστήρας σε στάση, αλλά με τον κινητήρα σε λειτουργία για την ενεργοποίηση της αντλίας ψεκασμού του ζιζανιοκτόνου)

(2018/C 032/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Guimarães

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Isabel Maria Pinheiro Vieira Rodrigues de Andrade, Fausto da Silva Rodrigues de Andrade

κατά

José Manuel Proença Salvador, Crédito Agrícola Seguros — Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA, Jorge Oliveira Pinto

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στην έννοια της «κυκλοφορίας οχημάτων» της διατάξεως αυτής η περίπτωση γεωργικού ελκυστήρα ο οποίος ενεπλάκη σε ατύχημα, όταν η κύρια λειτουργία του, κατά τον χρόνο της επελεύσεως του ατυχήματος αυτού, συνίστατο όχι στη χρήση του ως μέσου μεταφοράς, αλλά στην παραγωγή, ως μηχανήματος εργασίας, της αναγκαίας κινητήριας ισχύος για την ενεργοποίηση της αντλίας ψεκασμού βυτίου περιέχοντος ζιζανιοκτόνο.

(¹) EE C 475 της 19.12.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale di Pordenone (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Giorgio Fidenato

(Υπόθεση C-107/16) (¹)

[Προδικαστικής παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Γεωργία — Γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές — Μέτρα έκτακτης ανάγκης — Εθνικό μέτρο με σκοπό την απαγόρευση της καλλιέργειας του γενετικώς τροποποιημένου αραβοσίτου MON 810 — Λήψη και διατήρηση σε ισχύ του μέτρου — Κανονισμός (ΕΚ) 1829/2003 — Άρθρο 34 — Κανονισμός (ΕΚ) 178/2002 — Άρθρα 53 και 54 — Προϋποθέσεις εφαρμογής — Αρχή της προφυλάξεως]

(2018/C 032/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Pordenone

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Giorgio Fidenato

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 34 του κανονισμού (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, για τα γενετικώς τροποποιημένα τρόφιμα και ζωοτροφές, σε συνδυασμό με το άρθρο 53 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, έχει την έννοια ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν υποχρεούται να λάβει μέτρα έκτακτης ανάγκης, κατά την έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου, σε περίπτωση κατά την οποία κράτος μέλος την ενημερώνει επίσημα, σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 1, του δευτέρου εκ των μνημονευομένων κανονισμών, για την ανάγκη λήψεως τέτοιων μέτρων, εφόσον δεν είναι προφανές ότι προϊόν εγκεκριμένο βάσει του κανονισμού 1829/2003 ή σύμφωνα με αυτόν ενδέχεται να ενέχει σοβαρό κίνδυνο για την ανθρώπινη υγεία, την υγεία των ζώων και για το περιβάλλον.
- 2) Το άρθρο 34 του κανονισμού 1829/2003, σε συνδυασμό με το άρθρο 54 του κανονισμού 178/2002, έχει την έννοια ότι κράτος μέλος δύναται, αφού ενημέρωσε επίσημα την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για την ανάγκη λήψεως μέτρων έκτακτης ανάγκης και σε περίπτωση κατά την οποία η δεύτερη δεν έλαβε κανένα μέτρο σύμφωνα με το άρθρο 53 του κανονισμού 178/2002, να λάβει τέτοια μέτρα σε εθνικό επίπεδο.

- 3) Το άρθρο 34 του κανονισμού 1829/2003, σε συνδυασμό με την αρχή της προφυλάξεως, κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 178/2002, έχει την έννοια ότι δεν παρέχει στα κράτη μέλη τη δυνατότητα να λάβουν, σύμφωνα με το άρθρο 54 του κανονισμού 178/2002, προσωρινά μέτρα έκτακτης ανάγκης αποκλειστικώς βάσει της αρχής αυτής, χωρίς να πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις τις οποίες προβλέπει το άρθρο 34 του κανονισμού 1829/2003.

⁽¹⁾ ΕΕ C 165 της 10.5.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo κατά Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić

(Υπόθεση C-476/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Ιδιότητα του αιτούντος οργάνου ως «δικαστηρίου» — Ανεξαρτησία — Προδήλως απαράδεκτο της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης)

(2018/C 032/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hrvatska agencija za civilno zrakoplovstvo

κατά

Air Serbia A.D. Beograd, Dane Kondić

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Ministarstvo pomorstva, prometa i infrastrukture — Uprava zračnog prometa, elektroničkih komunikacija i pošte (Υπουργείο Ναυτιλίας, Μεταφορών και Υποδομών — Διεύθυνση πολιτικής αεροπορίας, τηλεπικοινωνιών και ταχυδρομείων, Κροατία), με απόφαση της 26ης Αυγούστου 2016, είναι προδήλως απαράδεκτη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 419 της 14.11.2016

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

(Υπόθεση C-491/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμο) 2988/95 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «πολυετούς προγράμματος» — Πεδίο εφαρμογής)

(2018/C 032/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

κατά

Maxiflor — Promoção e Comercialização de Plantas, Importação e Exportação, Lda

Διατακτικό

- 1) Το πρώτο και το τρίτο ερώτημα που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο διοικητικό δικαστήριο, Πορτογαλία) είναι προδήλως απαράδεκτα.
- 2) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έχει την έννοια ότι πολυετές πρόγραμμα, κατά το άρθρο 9, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά Ταμεία, όπως το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Γεωργία και αγροτική ανάπτυξη», που εγκρίθηκε με την απόφαση C(2000) 2878 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2000, δεν εμπίπτει στο «πολυετές πρόγραμμα», κατά την πρώτη από τις διατάξεις αυτές, εκτός εάν το πρόγραμμα αυτό αναφέρει ήδη συγκεκριμένες δράσεις που θα εφαρμοστούν, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 441 της 28.11.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 15ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του Pál Aranyosi

(Υπόθεση C-496/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Λόγοι αρνήσεως της εκτελέσεως — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 4 — Απαγόρευση της απάνθρωπης ή εξευτελιστικής μεταχειρίσεως — Συνθήκες κρατήσεως στο κράτος μέλος εκδόσεως — Ακύρωση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από την εκδούσα δικαστική αρχή — Υποθετικό ερώτημα — Κατάργηση της δίκης)

(2018/C 032/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Καθού το ένταλμα

Pál Aranyosi

Διατακτικό

Παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (ανώτατο περιφερειακό δικαστήριο της Βρέμης, Γερμανία), με απόφαση της 12ης Σεπτεμβρίου 2016.

⁽¹⁾ ΕΕ C 475 της 19.12.2016.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Giovanna Judith Kerr κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-615/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 15, παράγραφος 2, και άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο στ' — Δικαιώματα εκμεταλλεύσεως ακινήτων — Απαλλαγές — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του όρου «διαπραγμάτευση»]

(2018/C 032/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Giovanna Judith Kerr

κατά

Fazenda Pública

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 2, και το άρθρο 135, παράγραφος 1, στοιχείο στ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο όρος «διαπραγμάτευση» της τελευταίας αυτής διατάξεως μπορεί να αφορά δραστηριότητα, όπως είναι αυτή που ασκεί η αναιρεσιώσιμη στην κύρια δίκη, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω δραστηριότητα είναι αυτή του διαμεσολαβητή ο οποίος αμείβεται για την παροχή υπηρεσίας σε ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη σε σύμβαση με αντικείμενο χρηματοπιστωτικές πράξεις αφορώσες τίτλους, η δε υπηρεσία αυτή συνίσταται στην εκτέλεση όλων των αναγκαίων ενεργειών ούτως ώστε ο πωλητής και ο αγοραστής να υπογράψουν τη σύμβαση αυτή, χωρίς ο ίδιος ο διαμεσολαβητής να υπογράφει στην εν λόγω σύμβαση και, εν πάση περιπτώσει, χωρίς να έχει ίδιο συμφέρον ως προς το περιεχόμενο της συμβάσεως αυτής. Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει αν πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 151 της 15.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunal da Relação do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Hélder José Cunha Martins κατά Fundo de Garantia Automóvel

(Υπόθεση C-131/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής και αμερόληπτο δικαστήριο — Απουσία ερωτήματος αφορώντος άλλον κανόνα δικαίου της Ένωσης, πέραν του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων — Αναρμοδιότητα του Δικαστηρίου)

(2018/C 032/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Hélder José Cunha Martins

κατά

Fundo de Garantia Automóvel

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunal da Relação do Porto (εφετείο Πόρτο, Πορτογαλία).

(¹) EE C 168 της 29.5.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Budai Közponi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — VE κατά WD

(Υπόθεση C-232/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2018/C 032/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budai Közponi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

VE

κατά

WD

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Budai Közponi Kerületi Bíróság (κεντρικό πρωτοβάθμιο δικαστήριο της πόλης Buda, Ουγγαρία), με απόφαση της 10ης Απριλίου 2017, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 16ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP κατά António da Silva Rodrigues

(Υπόθεση C-243/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κανονισμός (ΕΚ) 1260/1999 — Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Προστασία των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Έννοια του «πολυετούς προγράμματος» — Πεδίο εφαρμογής)

(2018/C 032/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP

κατά

António da Silva Rodrigues

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση παρατυπίας η οποία δεν είναι ούτε διαρκής ούτε επαναλαμβανομένη, η τετραετής προθεσμία παραγραφής την οποία προβλέπει τρέχει από τη διάπραξη της παρατυπίας.
- 2) Το δεύτερο, το τρίτο και το τέταρτο προδικαστικό ερώτημα που υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Πορτογαλία) είναι προδήλως απαράδεκτα.

(¹) EE C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Budai Központi Kerületi Bíróság (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi κατά Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

(Υπόθεση C-259/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, και άρθρο 94 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Προστασία των καταναλωτών — Καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές — Σύμβαση δανείου σε ξένο νόμισμα — Μη παροχή επαρκών διευκρινίσεων σχετικά με το πραγματικό και το κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς της κύριας δίκης και σχετικά με τους λόγους για τους οποίους είναι αναγκαία η απάντηση επί του προδικαστικού ερωτήματος — Προδήλως απαράδεκτο)

(2018/C 032/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budai Központi Kerületi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zoltán Rózsavölgyi, Zoltánné Rózsavölgyi

κατά

Unicredit Leasing Hungary Zrt., Unicredit Leasing Immo Truck Zrt.

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Budai Központi Kerületi Bíróság (κεντρικό πρωτοβάθμιο δικαστήριο της πόλης Buda, Ουγγαρία), με απόφαση της 31ης Μαρτίου 2017, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Varhoven administrativen sad (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — «Geocycle Bulgaria» EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-314/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας — Καθεστώς του συστήματος αντιστροφής της επιβαρύνσεως του φόρου — Άρνηση αναγνώρισεως, υπέρ του αποδέκτη τιμολογίου, του δικαιώματος εκπτώσεως του ΦΠΑ επί των εισροών — Απόφαση της φορολογικής αρχής επιβάλλουσα φόρο στον αποκτώντα ένα αγαθό)

(2018/C 032/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Varhoven administrativen sad

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

«Geocycle Bulgaria» EOOD

κατά

Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Διατακτικό

Οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αποτελεσματικότητας του κοινού συστήματος του φόρου προστιθέμενης αξίας έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε κράτος μέλος να αρνείται στον αποδέκτη εμπόρευματος το δικαίωμα εκπτώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας επί των εισροών όταν, για το ίδιο παραδιδόμενο εμπόρευμα, ο φόρος προστιθέμενης αξίας καταβάλλεται μια πρώτη φορά από τον προμηθευτή, δεδομένου ότι αυτός την αναγράφει στο τιμολόγιο που εκδίδει, και μια δεύτερη φορά από τον αποκτώντα, στις περιπτώσεις όπου η εθνική νομοθεσία δεν προβλέπει τη δυνατότητα διορθώσεως του φόρου προστιθέμενης αξίας όταν υφίσταται διορθωτική απόφαση περί επιβολής φόρου.

⁽¹⁾ EE C 256 της 7.8.2017.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Νοεμβρίου 2017 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Olympus Italia Srl κατά Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture

(Υπόθεση C-486/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δημόσιες συμβάσεις έργων, προμηθειών και υπηρεσιών — Οδηγία 2014/24/ΕΕ — Άρθρο 4 — Κατώτατα όρια δημοσίων συμβάσεων — Συμβάσεις που παρουσιάζουν βέβαιο διασυνοριακό ενδιαφέρον — Αίτηση προδήλως απαράδεκτη)

(2018/C 032/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Olympus Italia Srl

κατά

Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (CROB) di Rionero in Vulture

παρισταμένης της: Crimo Italia Srl

Διατακτικό

Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Basilicata (Περιφερειακό Διοικητικό Δικαστήριο της Μπαζιλικάτα, Ιταλία) με απόφαση της 22ας Ιουλίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 10 Αυγούστου 2017, είναι προδήλως απαράδεκτη.

(¹) EE C 374 du 06.11.2017

Αναίρεση που άσκησε στις 27 Ιουλίου 2017 η Laure Camerin κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) την 1η Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-647/16, Camerin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-453/17 P)

(2018/C 032/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Laure Camerin (εκπρόσωπος: M. Casado García-Hirschfeld, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Με διάταξη της 30ής Νοεμβρίου 2017, το Δικαστήριο (δέκατο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Αυγούστου 2017 η Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 6 Ιουνίου 2017 στην υπόθεση T-172/17, Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου

(Υπόθεση C-467/17 P)

(2018/C 032/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss (εκπρόσωπος: F. Longo, avvocato)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Με διάταξη της 29ης Νοεμβρίου 2017 το Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) απέρριψε την αίτηση αναρέσεως και καταδίκασε την Società agricola Taboga Leandro e Fidenato Giorgio Ss στα δικαστικά έξοδά της.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Finanzgericht Hamburg** (Γερμανία) στις **13 Οκτωβρίου 2017** — **Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG** κατά **Hauptzollamt Hannover**

(Υπόθεση C-593/17)

(2018/C 032/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Καθού: Hauptzollamt Hannover.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Είναι έγκυρος ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 767/2014 της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία ⁽¹⁾;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα: πρέπει, κατά την ερμηνεία της διακρίσεως 1902 3010 της συνδυασμένης ονοματολογίας, να ληφθούν υπόψη οι επεξηγηματικές σημειώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη διάκριση 1902 3010 της συνδυασμένης ονοματολογίας, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στις 4 Μαρτίου 2015 (ΕΕ 2015, C 76, σ. 1), καθόσον το τηγάνισμα μνημονεύεται εκεί ως παράδειγμα βιομηχανικής διεργασίας ξηράνσεως;

⁽¹⁾ ΕΕ 2014, L 209, σ. 12.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το **Gerechtshof Den Haag** (Κάτω Χώρες) στις **6 Νοεμβρίου 2017** — **Ποινική διαδικασία κατά Tronex BV**

(Υπόθεση C-624/17)

(2018/C 032/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Den Haag

Ποινική διαδικασία κατά

Tronex BV

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α. Δύναται ο έμπορος λιανικής ο οποίος παραπέμπει στον προμηθευτή του (δηλαδή στον εισαγωγέα, στον έμπορο χονδρικής, στον διανομέα, στον κατασκευαστή ή σε άλλο πρόσωπο από το οποίο ο έμπορος λιανικής απέκτησε το αντικείμενο), βάσει της υφιστάμενης συμβάσεως μεταξύ του εμπόρου λιανικής και του προμηθευτή, ένα αντικείμενο που επιστράφηκε από καταναλωτή ή ένα αντικείμενο που κατέστη περιττό στη σειρά πωλήσεως των προϊόντων, να θεωρηθεί ως κάτοχος που απορρίπτει το αντικείμενο, κατά την έννοια του άρθρου 3, αρχή και σημείο 1, της οδηγίας-πλαisiού ⁽¹⁾;
- β. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1.α αν πρόκειται για αντικείμενο που παρουσιάζει εύκολα επιδιορθώσιμη δυσλειτουργία ή ελάττωμα;
- γ. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 1.α αν πρόκειται για αντικείμενο που παρουσιάζει δυσλειτουργία ή ελάττωμα τέτοιας εκτάσεως ή σοβαρότητας ώστε ως εκ τούτου το αντικείμενο αυτό να μην είναι πια κατάλληλο ή χρήσιμο για τον αρχικό προορισμό του;

- 2) α. Δύναται ο έμπορος λιανικής ή ο προμηθευτής ο οποίος μεταπωλεί σε αγοραστή (μη διοχτευμένων παρτίδων) αντικείμενο που επεστράφη από καταναλωτή ή που κατέστη περιττό στη σειρά πωλήσεως των προϊόντων, να θεωρηθεί κάτοχος που απορρίπτει το αντικείμενο, κατά την έννοια του άρθρου 3, αρχή και σημείο 1, της οδηγίας-πλαisiού;
- β. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2.α το ύψος του τιμήματος που ο αγοραστής παρτίδων πρέπει να καταβάλει στον έμπορο λιανικής ή στον προμηθευτή;
- γ. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2.α αν πρόκειται για αντικείμενο που παρουσιάζει εύκολα επιδιορθώσιμη δυσλειτουργία ή ελάττωμα;
- δ. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 2.α αν πρόκειται για αντικείμενο που παρουσιάζει δυσλειτουργία ή ελάττωμα τέτοιας εκτάσεως ή σοβαρότητας ώστε ως εκ τούτου το αντικείμενο αυτό να μην είναι πια κατάλληλο ή χρήσιμο για τον αρχικό προορισμό του;
- 3) α. Δύναται ο αγοραστής παρτίδων ο οποίος μεταπωλεί σε (αλλοδαπό) τρίτο μεγάλη παρτίδα εμπορευμάτων που επιστράφηκαν από καταναλωτές και/ή κατέστησαν περιττά, αγοράστηκαν σε παρτίδες από εμπόρους λιανικής και προμηθευτές, να θεωρηθεί κάτοχος που απορρίπτει παρτίδα εμπορευμάτων, κατά την έννοια του άρθρου 3, αρχή και σημείο 1, της οδηγίας-πλαisiού;
- β. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 3.α το ύψος του τιμήματος που ο τρίτος πρέπει να καταβάλει στον αγοραστή παρτίδων;
- γ. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 3.α αν η παρτίδα εμπορευμάτων περιλαμβάνει επίσης εμπορεύματα που παρουσιάζουν εύκολα επιδιορθώσιμη δυσλειτουργία ή ελάττωμα;
- δ. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 3.α αν η παρτίδα εμπορευμάτων περιλαμβάνει επίσης εμπορεύματα που παρουσιάζουν δυσλειτουργία ή ελάττωμα τέτοιας εκτάσεως ή σοβαρότητας ώστε ως εκ τούτου τα εμπορεύματα αυτά να μην είναι πια κατάλληλα ή χρήσιμα για τον αρχικό προορισμό τους;
- ε. Έχει σημασία για την απάντηση στο ερώτημα 3.γ ή στο ερώτημα 3.δ το ποσοστό των ελαττωματικών εμπορευμάτων εντός της συνολικής παρτίδας εμπορευμάτων που μεταπωλούνται σε τρίτον; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ποιο είναι το κρίσιμο ποσοστό;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ 2008, L 312, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) στις 18 Οκτωβρίου 2017 — J. Portugal Ramos Vinhos SA κατά Adega Cooperativa de Borba CRL

(Υπόθεση C-629/17)

(2018/C 032/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: J. Portugal Ramos Vinhos SA

Αναρρεσίβλητος: Adega Cooperativa de Borba CRL

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει η περιεχόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2008/95/EK ⁽¹⁾, έκφραση «ενδείξεις που μπορούν να χρησιμοποιούνται στο εμπόριο, προς δήλωση [...] άλλων χαρακτηριστικών του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας», οσάκις χρησιμοποιείται στο πλαίσιο εξετάσεως του παραδεκτού της αιτήσεως καταχώρισεως σημείων ή ενδείξεων για τον προσδιορισμό αμπελοοινικών προϊόντων, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι καλύπτει την αναφορά, στα λεκτικά στοιχεία που χρησιμοποιούνται ως σήμα και τα οποία περιλαμβάνουν μια προστατευόμενη γεωγραφική ονομασία ως ονομασία προελεύσεως του οίνου, του όρου «adega» [οινοποιείο], ως εκφράσεως που χρησιμοποιείται ευρέως για τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων και των χώρων όπου παρασκευάζονται αυτού του είδους τα προϊόντα, στο λεκτικό στοιχείο που χρησιμοποιείται ως σήμα, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες η λέξη αυτή (adega) αποτελεί ένα από τα λεκτικά στοιχεία που συνθέτουν την καταστατική επωνυμία του νομικού προσώπου που ζητεί την καταχώριση του σήματος;

(¹) Οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (Κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2008, L 299, σ. 25).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa (Πορτογαλία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — Cogeco Communications Inc κατά Sport TV Portugal κ.λπ.

(Υπόθεση C-637/17)

(2018/C 032/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Cogeco Communications Inc

Εναγόμενες: Sport TV Portugal, SA, Controlinvest-SGPS SA, Nos-SGPS SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, και το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας 2014/104/ΕΕ ⁽¹⁾, της 26ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημίωσης βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου του ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι δημιουργούν δικαιώματα υπέρ ιδιώτη (εν προκειμένω, ανώνυμη εμπορική εταιρία καναδικού δικαίου) την ικανοποίηση των οποίων μπορεί ο τελευταίος να επιδιώξει δικαστικώς έναντι άλλου ιδιώτη (εν προκειμένω, ανώνυμου εμπορικής εταιρίας πορτογαλικού δικαίου) στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως για προβαλλόμενες ζημιές απορρέουσες από παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού, λαμβανομένου ιδίως υπόψη ότι κατά την ημερομηνία ασκήσεως της επίμαχης αγωγής (27 Φεβρουαρίου 2015) δεν είχε καν παρέλθει ακόμη η ταχθείσα προς τα κράτη μέλη προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο, δυνάμει του άρθρου 21, παράγραφος 1, της οικείας οδηγίας;
- 2) Έχουν το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4, της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά αυτές διάταξη του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα, το οποίο, εφαρμοζόμενο επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από τη δημοσίευση της οδηγίας, πριν από την έναρξη ισχύος της και πριν από την ταχθείσα για τη μεταφορά της προθεσμία, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν την ως άνω τελευταία ημερομηνία:
 - α) τάσσει τριετή προθεσμία παραγραφής για δικαίωμα αποζημιώσεως βάσει εξωσυμβατικής αστικής ευθύνης,
 - β) ορίζει ότι ο υπολογισμός της τριετούς αυτής προθεσμίας αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία ο ζημιωθείς έλαβε γνώση του δικαιώματός του, ακόμη και αν δεν γνώριζε την ταυτότητα του υπαιτίου και την ακριβή έκταση της ζημίας, και

- γ) δεν περιέχει κανόνα δυνάμει του οποίου να επιβάλλεται ή να επιτρέπεται η αναστολή ή η διακοπή της ως άνω παραγράφου λόγω του γεγονότος και μόνον ότι η αρχή προστασίας του ανταγωνισμού έλαβε μέτρα στο πλαίσιο έρευνας ή διαδικασίας σχετικά με παραβίαση του δικαίου του ανταγωνισμού στην οποία αναφέρεται η αγωγή αποζημιώσεως;
- 3) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά διάταξη του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, το οποίο, εφαρμοζόμενο επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από την έναρξη ισχύος της οδηγίας και πριν από την ταχθείσα για τη μεταφορά της προθεσμία, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία:
- α) προβλέπει ότι οριστική καταδίκη η οποία έχει εκδοθεί στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως δεν παράγει αποτελέσματα επί διαδικασίας ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως; Ή (ανάλογα με την ερμηνεία που θα γίνει δεκτή),
- β) ορίζει ότι η ως άνω οριστική καταδίκη στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας λόγω παραβάσεως συνιστά, έναντι τρίτων, απλώς και μόνο τεκμήριο *iuris tantum* ως προς το υποστατό των πραγματικών περιστατικών τα οποία περιλαμβάνονται στις προϋποθέσεις επιβολής κυρώσεως και στα στοιχεία του αδικήματος, σε κάθε τυχόν διαδικασία ενώπιον πολιτικών δικαστηρίων που αφορά έννομες σχέσεις οι οποίες εξαρτώνται από τη διάπραξη της παραβάσεως;
- 4) Έχουν το άρθρο 9, παράγραφος 1, το άρθρο 10, παράγραφοι 2, 3 και 4 της οδηγίας, ή το άρθρο 288, εδάφιο τρίτο, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή τυχόν άλλη διάταξη του πρωτογενούς ή παραγώγου δικαίου, το νομολογιακό προηγούμενο ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εφαρμογή κανόνων του εθνικού δικαίου όπως το άρθρο 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα και το άρθρο 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας, οι οποίοι, εφαρμοζόμενοι επί πραγματικών περιστατικών που έλαβαν χώρα πριν από τη δημοσίευση, την έναρξη ισχύος και την ταχθείσα προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας, στο πλαίσιο αγωγής η οποία ασκήθηκε επίσης πριν από την ως άνω τελευταία ημερομηνία, δεν λαμβάνουν υπόψη το γράμμα και τον σκοπό της οδηγίας και δεν τείνουν προς την επίτευξη του επιδιωκόμενου με αυτήν αποτελέσματος;
- 5) Επικουρικός, και μόνο εφόσον το Δικαστήριο απαντήσει καταφατικά σε οποιοδήποτε από τα ανωτέρω ερωτήματα, έχουν το άρθρο 22 της οδηγίας, καθώς και οι λοιπές διατάξεις της οδηγίας αυτής ή οι ισχύουσες γενικές αρχές του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την έννοια ότι προσκρούει σε αυτά η εν προκειμένω εφαρμογή από το εθνικό δικαστήριο του άρθρου 498, παράγραφος 1, του πορτογαλικού αστικού κώδικα ή του άρθρου 623 του πορτογαλικού κώδικα πολιτικής δικονομίας υπό την ισχύουσα διατύπωσή τους, αλλά ερμηνευόμενα και εφαρμοζόμενα κατά τρόπο που συνάδει με τις διατάξεις του άρθρου 10 της οδηγίας;
- 6) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πέμπτο ερώτημα, δύναται ιδιώτης να επικαλεστεί το άρθρο 22 της οδηγίας έναντι άλλου ιδιώτη ενώπιον εθνικού δικαστηρίου στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως για ζημίες που υπέστη συνεπεία παραβάσεως του δικαίου του ανταγωνισμού;
- (¹) Οδηγία 2014/104/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με ορισμένους κανόνες που διέπουν τις αγωγές αποζημιώσεως βάσει του εθνικού δικαίου για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου ανταγωνισμού των κρατών μελών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2014, L 349, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vrhovno sodišče Republike Slovenije
(Σλοβενία) στις 27 Νοεμβρίου 2017 — E.G. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-662/17)

(2018/C 032/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: E.G.

Αναιρεσίβλητη: Republika Slovenija

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το συμφέρον του αιτούντος, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου⁽¹⁾, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας δεν παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι αλλοδαποί που απολαύουν διεθνούς προστασίας, απολαμβάνουν μεν των ίδιων δικαιωμάτων και ευεργετημάτων, πλην όμως ο τρόπος καθορισμού της χρονικής διάρκειας ή της παύσεως της ισχύος του καθεστώτος διεθνούς προστασίας είναι διαφορετικός, δεδομένου ότι το καθεστώς αναγνωρίζεται στον πρόσφυγα επ' αόριστον, αλλά παύει να ισχύει όταν παύσουν να υφίστανται οι συνθήκες λόγω των οποίων αναγνωρίστηκε η ιδιότητα αυτή, ενώ η επικουρική προστασία παρέχεται για ορισμένο χρονικό διάστημα και παρατείνεται εφόσον υφίστανται οι σχετικοί λόγοι;
- 2) Πρέπει το συμφέρον του αιτούντος, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι το καθεστώς επικουρικής προστασίας δεν παρέχει τα ίδια δικαιώματα και ευεργετήματα με το καθεστώς πρόσφυγα, όταν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, οι αλλοδαποί που απολαύουν διεθνούς προστασίας, απολαμβάνουν μεν των ίδιων δικαιωμάτων και ευεργετημάτων, πλην όμως διαφέρουν τα παρεπόμενα δικαιώματα που απορρέουν από τα εν λόγω δικαιώματα και ευεργετήματα;
- 3) Πρέπει, λαμβανομένων υπόψη των ατομικών περιστάσεων του αιτούντος, να εκτιμάται εάν, λόγω των ειδικών περιστάσεων που τον αφορούν, η αναγνώριση της ιδιότητας του πρόσφυγα θα του παρέιχε περισσότερα δικαιώματα σε σχέση με αυτά που παρέχονται με την υπαγωγή στο καθεστώς επικουρικής προστασίας, ή εάν αρκεί, προκειμένου να υφίσταται έννομο συμφέρον, κατά το άρθρο 46, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας για τις διαδικασίες ασύλου, νομοθετική ρύθμιση, η οποία θα διαφοροποιεί τα παρεπόμενα δικαιώματα, τα οποία απορρέουν από τα δικαιώματα και τα ευεργετήματα αμφοτέρων των μορφών διεθνούς προστασίας;

⁽¹⁾ Οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ L 180, της 29.6.2013, σ. 60).

Αναίρεση που άσκησε στις 24 Νοεμβρίου 2017 η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) στις 12 Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-247/16, Fursin κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (εκπρόσωποι: E. Κουπετίδου και C. Hernández Saseta, B. Schneider, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Trasta Komercbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- (i) να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη διάταξη, καθόσον με αυτή κρίθηκε ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι είχαν έννομο συμφέρον και ενεργητική νομιμοποίηση για την άσκηση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγής ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψη 2 της ανααιρεσιβαλλόμενης διατάξεως)·
- (ii) να αποφανθεί οριστικά επί της ουσίας της διαφοράς και να απορρίψει την προσφυγή που ασκήθηκε από τους προσφεύγοντες μετόχους ως απαράδεκτη· και
- (iii) να καταδικάσει τους αντιδίκους κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως της, η αναιρεσείουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι (δηλ. οι μέτοχοι της Trasta Komerbanka και όχι η ίδια η Trasta Komerbanka) δεν είχαν έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως διαφορετικό από το έννομο συμφέρον της Trasta Komerbanka.

Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τη νομολογία, η οποία απαιτεί οι μέτοχοι να αποδείξουν ότι έχουν διακριτό έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής κατά αποφάσεως που απευθυνόταν στην επιχείρηση της οποίας είχαν εν μέρει τον έλεγχο. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον με τη διάταξη του της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 έκρινε ότι η εν λόγω νομολογία δεν έπρεπε να εφαρμοστεί στην υπόθεση T-247/16.
 - Οι προσφεύγοντες μέτοχοι δεν απέδειξαν ότι έχουν διακριτό έννομο συμφέρον από το έννομο συμφέρον της Trasta Komerbanka: η προσβαλλόμενη απόφαση δεν επηρέασε τη νομική τους θέση (σε αντίθεση με την έναρξη της διαδικασίας εκκαθάρισης, η οποία αποτελεί διακριτή πράξη). Δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι έχουν έννομο συμφέρον για την απόκτηση άδειας της Trasta Komerbanka για άσκηση τραπεζικών δραστηριοτήτων, το οποίο διαφέρει από το ίδιον έννομο συμφέρον της Trasta Komerbanka για την απόκτηση της εν λόγω άδειας.
 - Ειδικότερα, το συμφέρον για την άσκηση αγωγής αποζημιώσεως ή το οικονομικό συμφέρον των μετόχων για την είσπραξη μερισμάτων δεν πρέπει να θεωρείται διακριτό έννομο συμφέρον.
2. Με τον δεύτερο λόγο η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι δεν έχουν έννομο συμφέρον, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τους αφορούσε ατομικά.

Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά ατομικά τους προσφεύγοντες μετόχους, καθόσον δεν τους επηρεάζει λόγω ορισμένων ξεχωριστών ιδιοτήτων τους.
 - Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιήγαγε τους προσφεύγοντες μετόχους σε διαφορετική νομική θέση από τους υπόλοιπους μετόχους ή την ίδια την Trasta Komerbanka.
3. Με τον τρίτο λόγο η αναιρεσείουσα προβάλλει ότι οι προσφεύγοντες μέτοχοι δεν έχουν έννομο συμφέρον, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τους αφορούσε άμεσα.

Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στα ακόλουθα επιχειρήματα:

- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα τους προσφεύγοντες μετόχους, καθόσον τα δικαιώματά τους δεν επηρεάστηκαν ουσιωδώς κατά την έννοια της νομολογίας.
- Η ύπαρξη απλής οικονομικής ζημίας λόγω της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι επηρεάστηκε η νομική τους θέση (σε αντίθεση με τη νομική θέση της Trasta Komerbanka), ανεξαρτήτως της εντάσεως των οικονομικών αυτών συνεπειών.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Άρειος Πάγος (Ελλάδα) την 27η Νοεμβρίου 2017 — Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ κατά Παναγιώτη Αναγνωστόπουλου κ.λπ.

(Υπόθεση C-664/17)

(2018/C 032/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Άρειος Πάγος

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Ελληνικά Ναυπηγεία ΑΕ

Αναιρεσίβλητοι: Παναγιώτης Αναγνωστόπουλος κ.λπ.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Κατά την αληθινή έννοια του άρθρου 1 της Οδηγίας 98/50/ΕΚ ⁽¹⁾ και προκειμένου να γίνει δεκτό ότι υφίσταται ή δεν υφίσταται μεταβίβαση επιχείρησης, εγκαταστάσεως ή τμήματος εγκαταστάσεως ή επιχείρησης, ως «οικονομική οντότητα» πρέπει να νοηθεί μια τελείως αυτοδύναμη παραγωγική μονάδα, η οποία έχει την ικανότητα να λειτουργήσει για την επίτευξη του οικονομικού σκοπού της χωρίς οποιαδήποτε αναζήτηση (με αγορά, δανεισμό, μίσθωση κλπ) συντελεστών παραγωγής (πρώτων υλών, εργατικού δυναμικού, μηχανολογικού εξοπλισμού, εξαρτημάτων του τελικού προϊόντος, υπηρεσιών υποστήριξης, οικονομικών πόρων κλπ) από τρίτους; Ή, αντιθέτως, για την κατάφαση της έννοιας «οικονομική οντότητα» είναι αρκετή η διακριτότητα του αντικείμενου της δραστηριότητας, η πραγματική δυνατότητα να αποτελέσει το αντικείμενο αυτό το σκοπό μιας οικονομικής προσπάθειας και το εφικτό της λυσιτελούς οργάνωσης των συντελεστών παραγωγής (πρώτων υλών, μηχανολογικού κλπ εξοπλισμού, εργατικού δυναμικού και υπηρεσιών υποστήριξης) για την επίτευξη του συγκεκριμένου σκοπού, χωρίς να ασκεί επιρροή η εκ μέρους του νέου φορέα της δραστηριότητας αναζήτηση συντελεστών παραγωγής και έξω και αυτήν ή η αποτυχία του ως προς την επίτευξη του σκοπού σε συγκεκριμένη περίπτωση;
- 2) «Κατά την αληθινή έννοια του άρθρου 1 της Οδηγίας 98/50/ΕΚ, η ύπαρξη μεταβίβασης αποκλείεται ή όχι στην περίπτωση, κατά την οποία ως προοπτική του μεταβιβάζοντος ή του διαδόχου ή και αμφοτέρων δεν είναι μόνο η επιτυχής συνέχιση της δραστηριότητας υπό το νέο φορέα, αλλά και η μελλοντική κατάργησή της, προς εκκαθάριση της συγκεκριμένης επιχείρησης»;

⁽¹⁾ Οδηγία 98/50/ΕΚ του Συμβουλίου της 29ης Ιουνίου 1998 για την τροποποίηση της οδηγίας 77/187/ΕΟΚ περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, σχετικών με τη διατήρηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων σε περίπτωση μεταβιβάσεων επιχειρήσεων, εγκαταστάσεων ή τμημάτων εγκαταστάσεων (ΕΕ 1998, L 201, σ. 88).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Missir Mamachi di Lusignano κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-401/11 P RENV-RX) ⁽¹⁾

(«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Δολοφονία υπαλλήλου και της συζύγου του — Κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ αιτήσεως, διοικητικής ενστάσεως και αγωγής αποζημιώσεως — Υποχρέωση εγγυήσεως της ασφάλειας του προσωπικού της Ένωσης — Απώδης συνάφεια — Υλική ζημία — Ευθύνη εις ολόκληρον — Συνυπολογισμός των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ παροχών — Ηθική βλάβη — Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ηθική βλάβη θανόντος υπαλλήλου — Ευθύνη θεσμικού οργάνου για την ηθική βλάβη όσων έλκουν δικαιώματα από θανόντα υπάλληλο»)

(2018/C 032/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναρρεσιόντες: Stefano Missir Mamachi di Lusignano (Σαγκάη, Κίνα), και οι λοιποί 6 αναρρεσιόντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα στην απόφαση (εκπρόσωποι: F. Di Gianni, G. Corro και A. Scalini, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και D. Martin)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 12ης Μαΐου 2011, Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (F-50/09, EU:F:2011:55).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναρρεί την απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (F-50/09), στον βαθμό που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης δέχθηκε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά του αιτήματος καταβολής χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που υπέστησαν ο Carlo Missir Mamachi di Lusignano, η Giustina Missir Mamachi di Lusignano, ο Filiberto Missir Mamachi di Lusignano και ο Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, αυτοί οι δύο τελευταίοι εκπροσωπούμενοι από την Anne Sintobin.
- 2) Αναρρεί την απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (F-50/09), στον βαθμό που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δέχθηκε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή κατά του αιτήματος καταβολής χρηματικής ικανοποίησης για την ηθική βλάβη που υπέστη ο Livio Missir Mamachi di Lusignano
- 3) Αναρρεί την απόφαση της 12ης Μαΐου 2011, Missir Mamachi di Lusignano κατά Επιτροπής (F-50/09), στον βαθμό που το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης περιόρισε την ευθύνη της Επιτροπής στο 40 % της περιουσιακής ζημίας που υπέστησαν ο Carlo Missir Mamachi di Lusignano, η Giustina Missir Mamachi di Lusignano, ο Filiberto Missir Mamachi di Lusignano και ο Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, αυτοί οι δύο τελευταίοι εκπροσωπούμενοι από την A. Sintobin.
- 4) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση αναιρέσεως.
- 5) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον ποσό ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ, αφαιρουμένων των προβλεπόμενων από τον ΚΥΚ παροχών που θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος του ποσού αυτού και οι οποίες καταβλήθηκαν ή πρόκειται να καταβληθούν στον Carlo Missir Mamachi di Lusignano, στην Giustina Missir Mamachi di Lusignano, στον Filiberto Missir Mamachi di Lusignano και στον Tommaso Missir Mamachi di Lusignano, αυτοί οι δύο τελευταίοι εκπροσωπούμενοι από την A. Sintobin, προς αποκατάσταση της περιουσιακής ζημίας που υπέστησαν.
- 6) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον ποσό ύψους 100 000 ευρώ στον Carlo Missir Mamachi di Lusignano ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.

- 7) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον ποσό ύψους 100 000 ευρώ στην *Giustina Missir Mamachi di Lusignano* ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.
- 8) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον ποσό ύψους 100 000 ευρώ στον *Tommaso Missir Mamachi di Lusignano*, που εκπροσωπείται από την *A. Sintobin*, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.
- 9) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον ποσό ύψους 100 000 ευρώ στον *Filiberto Missir Mamachi di Lusignano*, που εκπροσωπείται από την *A. Sintobin*, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.
- 10) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει εις ολόκληρον το συνολικό ποσό ύψους 50 000 ευρώ στον *Stefano Missir Mamachi di Lusignano* και στους λοιπούς αναιρεσείοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται σε παράρτημα, ως κληρονόμων του *Livio Missir Mamachi di Lusignano*, ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που αυτός υπέστη.
- 11) Οι αποζημιώσεις που αναφέρονται στα σημεία 6 έως 10 ανωτέρω προσauξάνονται με τόκους υπερημερίας με αφετηρία την ημερομηνία δημοσίευσως της παρούσας αποφάσεως και μέχρι πλήρους και ολοσχερούς εξοφλήσεως, με το επιτόκιο που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις της αναχρηματοδοτήσεως, προσauξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες.
- 12) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αγωγή.
- 13) Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας.
- 14) Η Επιτροπή καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα του πρώτου βαθμού.

(¹) ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — JT κατά EUIPO — Carrasco Pirard (QUILAPAYÚN)

(Υπόθεση T-249/15) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης QUILAPAYÚN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Παγκοίνως γνωστό σήμα — Άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [γυν άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Δικαιούχος του σήματος»

(2018/C 032/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: JT (εκπρόσωπος: A. Mena Valenzuela, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: E. Zaera Cuadrado)

Άλλοι διάδικοι κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Eduardo Carrasco Pirard (Σαντιάγο, Χιλή) και οι 7 λοιποί διάδικοι κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα της αποφάσεως.

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 354/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ, αφενός, του JT και, αφετέρου, του E. Carrasco Pirard και των λοιπών διαδίκων κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται στο παράρτημα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Μαρτίου 2015 (υπόθεση R 354/2014 2).
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.

3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Hochmann Marketing κατά EUIPO — BitTorrent (bittorrent)

(Υπόθεση T-771/15) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης bittorrent — Άρθρο 76, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 95, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Μη συνεκτίμηση αποδεικτικών στοιχείων τα οποία προσκομίσθηκαν ενώπιον του τμήματος ακυρώσεων — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001)»

(2018/C 032/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Hochmann Marketing GmbH, πρώην Bittorrent Marketing GmbH (Neu-Isenburg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Hoppe, M. Terhaag και C. Schwatz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Folliard-Monguiral και M. Capostagno)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: BitTorrent, Inc. ((Σαν Φρανσίσκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Kinkeldey, S. Clotten, S. Brandstätter και C. Schmitt δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO, της 31ης Αυγούστου 2015 (υπόθεση R 2275/2013-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ BitTorrent και Bittorrent Marketing.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Hochmann Marketing GmbH, πρώην Bittorrent Marketing GmbH, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 191 της 30.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — Sony Computer Entertainment Europe κατά EUIPO — Vieta Audio (Vita)

(Υπόθεση T-35/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Vita — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση σε σχέση με τα οικεία προϊόντα — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2018/C 032/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sony Computer Entertainment Europe Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: H. Kunz)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Vieta Audio, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: I. Barroso Sánchez-Lafuente, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2232/2014-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ Vieta Audio και Sony Computer Entertainment Europe.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Νοεμβρίου 2015 (υπόθεση R 2232/2014-5), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ Vieta Audio, SA και Sony Computer Entertainment Europe Ltd.
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και εκείνα της Sony Computer Entertainment Europe.
- 3) Η Vieta Audio φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 106 της 21.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Coca-Cola κατά EUIPO — Mítico (Master)

(Υπόθεση T-61/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Master — Προγενέστερα εικονιστικά σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Coca-Cola και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα C — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Όφελος που αντλείται αθέμιτα από τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την εμπορική χρήση, εκτός της Ένωσης, σημείου που περιλαμβάνει το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση — Λογικά συμπεράσματα — Απόφαση ληφθείσα κατόπιν της ακυρώσεως προγενέστερης απόφασεως από το Γενικό Δικαστήριο — Άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 65, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, και άρθρο 72, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]

(2018/C 032/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Coca-Cola Company (Ατλάντα, Γεωργία, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, D. Stone και A. Dykes, solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mítico) (Δαμασκός, Συρία) (εκπρόσωπος: A.-E. Malami, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1251/2015-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ The Coca-Cola Company και Mítico.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 2ας Δεκεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1251/2015-4).
- 2) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, τα έξοδα της *The Coca-Cola Company*, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον τμήματος προσφυγών του EUIPO.
- 3) Η *Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)* φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 111 της 29.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Υπόθεση T-120/16) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Burlington — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα Ευρωπαϊκής Ένωσης BURLINGTON ARCADE και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β΄, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις συναλλαγές ενός σημείου το οποίο δεν έχει μόνον τοπική ισχύ — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 032/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tulliallan Burlington Ltd (Saint-Hélier, Jersey) (εκπρόσωπος: A. Norris, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Parr, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 94/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Tulliallan Burlington και της Burlington Fashion.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tulliallan Burlington Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL)

(Υπόθεση T-121/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα BURLINGTON THE ORIGINAL — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 032/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (εκπρόσωπος: A. Norris, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Parr, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2501/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Tulliallan Burlington και Burlington Fashion.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tulliallan Burlington Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (Burlington)

(Υπόθεση T-122/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Εικονιστικό σήμα Burlington — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 032/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (εκπρόσωπος: A. Norris, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Parr, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 2409/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Tulliallan Burlington και Burlington Fashion.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tulliallan Burlington Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Tulliallan Burlington κατά EUIPO — Burlington Fashion (BURLINGTON)

(Υπόθεση T-123/16) (¹)

[**Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα BURLINGTON — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001) — Χρήση στις εμπορικές συναλλαγές σημείου του οποίου η ισχύς δεν είναι μόνον τοπική — Άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 2017/1001) — Αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 2017/1001)]**

(2018/C 032/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Tulliallan Burlington Ltd (St Helier, Jersey) (εκπρόσωπος: A. Norris, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Burlington Fashion GmbH (Schmallenberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Parr, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υπόθεση R 1635/2013-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Tulliallan Burlington και Burlington Fashion.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Tulliallan Burlington Ltd στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 2017 — Firma Léon Van Parys NV κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-125/16) ⁽¹⁾

(Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγές μπανάνας προελεύσεως Ισημερινού — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Απόφαση εκδοθείσα μετά την ακύρωση προηγούμενης αποφάσεως από το Γενικό Δικαστήριο — Εύλογη προδεσμία)

(2018/C 032/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Firma Léon Van Parys NV (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: P. Vlaemminck, B. Van Vooren, R. Verbeke και J. Auwerx, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Caeiros, B.-R. Killmann και E. Manhaeve)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2016) 95 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 2016, με την οποία διαπιστώνεται ότι η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη και ότι η διαγραφή των δασμών αυτών είναι δικαιολογημένη όσον αφορά έναν οφειλέτη και εν μέρει δικαιολογημένη όσον αφορά έναν άλλο οφειλέτη, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά κατά το άλλο μέρος μη δικαιολογημένη όσον αφορά αυτόν τον συγκεκριμένο οφειλέτη, και με την οποία τροποποιείται η απόφαση C(2010) 2858 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2010, και, αφετέρου, αίτημα να αποφανθεί το Γενικό Δικαστήριο ότι το άρθρο 909 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1), παρήγαγε τα αποτελέσματά του έναντι της προσφεύγουσας κατόπιν της αποφάσεως της 19ης Μαρτίου 2013, Firma Van Parys κατά Επιτροπής (T-324/10, EU:T:2013:136).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφος 4, της αποφάσεως C(2016) 95 τελικό της Επιτροπής, της 20ής Ιανουαρίου 2016, με την οποία διαπιστώνεται ότι η εκ των υστέρων βεβαίωση εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη και ότι η διαγραφή των δασμών αυτών είναι δικαιολογημένη όσον αφορά ένα οφειλέτη και εν μέρει δικαιολογημένη όσον αφορά έναν άλλο οφειλέτη, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, αλλά κατά το άλλο μέρος μη δικαιολογημένη όσον αφορά αυτόν τον συγκεκριμένο οφειλέτη, και με την οποία τροποποιείται η απόφαση C(2010) 2858 τελικό της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2010.
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Firma Léon Van Parys NV.

⁽¹⁾ ΕΕ C 175 της 17.5.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Spadafora κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-250/16 P) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδικώς ως προδήλως απαράδεκτης και ως προδήλως αβάσιμης — Αίτημα ακυρώσεως — Θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομική υπηρεσία» της OLAF — Διαδικασία επιλογής — Επιτροπή προεπιλογής — Μη εγγραφή στον πίνακα των επικρατέστερων υποψηφίων που προτείνονται για τελική συνέντευξη με την ΑΔΑ — Αμεροληψία — Αίτημα αποζημιώσεως — Απώλεια ευκαιρίας — Διαφορά ώριμη προς εκδίκαση)

(2018/C 032/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Sergio Spadafora (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: G. Belotti, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Gattinara και C. Berardis-Kayser, στη συνέχεια G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016, Spadafora κατά Επιτροπής (F-44/15, EU:F:2016:69).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει τη διάταξη του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 7ης Απριλίου 2016, Spadafora κατά Επιτροπής (F-44/15), με εξαίρεση την απόρριψη ως προδήλως απαράδεκτου του αιτήματος να αναγνωρισθεί ότι, λόγω της ακυρώσεως της αποφάσεως της 30ής Ιουνίου 2014, με την οποία ο γενικός διευθυντής της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) διόρισε την D. στη θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομική υπηρεσία» της διευθύνσεως «Στήριξη ερευνών» της OLAF, και της αποφάσεως Ares(2015) 43686, της 5ης Ιανουαρίου 2015, της K. Georgiava, αντιπροέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, για την απόρριψη της υπ' αριθ. R/994/14 ένστασης του προσφεύγοντος, η διαδικασία επιλογής είχε καταστεί παράνομη από τον χρόνο κατά τον οποίο διαπράχθηκε η παρανομία.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως κατά τα λοιπά.
- 3) Ακυρώνει την απόφαση της 30ής Ιουνίου 2014, με την οποία ο γενικός διευθυντής της OLAF διόρισε την D. στη θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομική υπηρεσία» της διευθύνσεως «Στήριξη ερευνών» της OLAF.
- 4) Ακυρώνει την απόφαση Ares(2015) 43686, της 5ης Ιανουαρίου 2015, της 5ης Ιανουαρίου 2015, της K. Georgiava, αντιπροέδρου της Επιτροπής, για την απόρριψη της υπ' αριθ. R/994/14 ένστασης του προσφεύγοντος.
- 5) Απορρίπτει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή στο μέτρο που ο Sergio Spadafora ζητεί αποκατάσταση της υλικής ζημίας που προκλήθηκε συνεπεία της απώλειας της ευκαιρίας να επιλεγεί για να καλύψει τη θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Νομική υπηρεσία» της διευθύνσεως «Στήριξη ερευνών» της OLAF.
- 6) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναίρετικής και της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

(¹) EE C 251 της 11.7.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Colgate-Palmolive κατά EUIPO (360°)

(Υπόθεση T-332/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 360° — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001) — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)]

(2018/C 032/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Colgate-Palmolive Co. (Νέα Υόρκη, πολιτεία της Νέας Υόρκης, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Zintler και A. Stolz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rahj)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Απριλίου 2016 (υπόθεση R 2288/2015-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου 360° ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την Colgate-Palmolive Co. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — Colgate-Palmolive κατά EUIPO (360°)
(Υπόθεση T-333/16) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης 360° — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Απόκτηση διακριτικού χαρακτήρα διά της χρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)}

(2018/C 032/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Colgate-Palmolive Co. (Νέα Υόρκη, πολιτεία της Νέας Υόρκης, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Zintler και A. Stolz, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO ΤΗΣ 14ης Απριλίου 2016 (υπόθεση R 2287/2015-4), σχετικά με αίτηση καταχωρίσεως του εικονιστικού σημείου 360° ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Colgate-Palmolive Co. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 296 της 16.8.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2017 — sheepworld κατά EUIPO (Alles wird gut)

(Υπόθεση T-622/16) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Alles wird gut — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2018/C 032/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: sheepworld AG (Ursensollen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. von Rüden, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Schifco)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Ιουνίου 2016 (υπόθεση R 212/2016-4), σχετικά με διαδικασία καταχωρίσεως του λεκτικού σημείου Alles wird gut ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *sheerworld AG* στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 383 της 17.10.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Tuerck κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-728/16) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Συντάξεις — Μεταφορά εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων — Ανατίμηση του κεφαλαίου μεταξύ της ημερομηνίας της αιτήσεως μεταφοράς και της πραγματικής ημερομηνίας που διενεργήθηκε η μεταφορά)

(2018/C 032/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sabine Tuerck (Woluwe-Saint-Pierre, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και L. Radu Bouyon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2015 με την οποία επιβεβαιώνεται η μεταφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε η προσφεύγουσα πριν εισέλθει στην υπηρεσία της Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 10ης Δεκεμβρίου 2015 με την οποία επιβεβαιώνεται η μεταφορά στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε η *Sabine Tuerck* πριν εισέλθει στην υπηρεσία της Ένωσης.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 475 της 19.12.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 2017 — For Tune κατά EUIPO — Simplicity trade (opus AETERNATUM)

(Υπόθεση T-815/16) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης opus AETERNATUM — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης OPUS — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2018/C 032/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: For Tune sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: K. Porławska, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Simplicity trade GmbH (Oelde, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 152/2016-2) σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Simplicity trade και For Tune.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την For Tune sp. z o.o. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 14 της 16.1.17.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2017 — Χιαομί κατά EUIPO — Apple (MI PAD) (Υπόθεση T-893/16) ⁽¹⁾

ξήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης MI PAD — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης IPAD — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Ομοιότητα των προϊόντων και των υπηρεσιών

(2018/C 032/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Χιαομί, Inc. (Πεκίνο, Κίνα) (εκπρόσωποι: T. Raab και C. Tenkhoff, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Ivanauskas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Apple Inc. (Cupertino, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Olsen, P. Andreottola, solicitors, και G. Tritton, barrister)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Σεπτεμβρίου 2016 (υπόθεση R 363/2016-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Apple και της Χιαομί.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Χιαομί, Inc. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 46 της 13.2.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 2017 — Federcaccia Toscana κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-562/15) ⁽¹⁾

(Περιβάλλον — Διατήρηση των αγρίων πτηνών — Είδη δυνάμενα να αποτελέσουν το αντικείμενο θήρας — Προϋποθέσεις που πρέπει να τηρούν οι εθνικές νομοθεσίες περί θήρας — Εναρμόνιση των κριτηρίων εφαρμογής του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ — Λήξη της θηρευτικής περιόδου στην Τοσκάνη)

(2018/C 032/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες-ενάγοντες: Federcaccia Toscana (Φλωρεντία, Ιταλία) και 5 λοιποί προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα της διατάξεως (εκπρόσωπος: A. Bruni, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και C. Hermes)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 265 ΣΛΕΕ να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε παρανόμως να ενημερώσει ορισμένα ιταλικά στοιχεία, τα οποία περιέχονται στο σχετικό με τις βασικές έννοιες έγγραφο που κατήρτισε η επιτροπή ORNIS, την οποία προβλέπει η οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (ΕΕ 2010, L 20, σ. 7), αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του από 6 Οκτωβρίου 2014 εγγράφου της Επιτροπής, με το οποίο επισημαίνεται ότι η παράταση της θηρευτικής περιόδου στην Ιταλία όσον αφορά ορισμένα είδη πτηνών δεν είναι σύμφωνη με την ευρωπαϊκή νομοθεσία, και αίτημα βάσει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ για την αποκατάσταση της ζημίας την οποία διατείνονται ότι υπέστησαν οι προσφεύγοντες-ενάγοντες λόγω της παραλείψεως της Επιτροπής να ενημερώσει τα ιταλικά στοιχεία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τη Federcaccia Toscana και τους λοιπούς προσφεύγοντες-ενάγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 381 της 16.11.2015.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2017 — BikeWorld κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-702/15) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εκπροσώπηση από δικηγόρο μη έχοντα την ιδιότητα του τρίτου — Απαράδεκτο)

(2018/C 032/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BikeWorld GmbH (Sankt Ingbert, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Jony, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Flynn, B. Stromsky και T. Maxian Rusche)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για τη μερική ακύρωση της αποφάσεως (ΕΕ) 2016/151 της Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.31550 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορηγήθηκε από τη Γερμανία στη Nürburgring (ΕΕ 2016, L 34, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την BikeWorld GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 68 της 22.2.2016.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 2017 — Nf Nails In Vogue κατά EUIPO
(Υπόθεση T-886/16) (¹)**

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Ανάκληση της προσβαλλόμενης απόφασης — Εξαφάνιση του αντικειμένου της διαφοράς — Κατάργηση της δίκης)

(2018/C 032/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Ισπανία) (εκπρόσωπος: L. Jáudenes Sánchez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: D. Gája και E. Scheffer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Nails & Beauty Factory GmbH, πρώην Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Κιέλο, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R 202/2016-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ NF Nails In Vogue και Nails & Beauty Vertriebs.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει πλέον η απόφαση επί της προσφυγής.
- 2) Το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Nf Nails In Vogue, SL.

(¹) ΕΕ C 63 της 27.2.2017.

**Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — L κατά Κοινοβουλίου
(Υπόθεση T-91/17)**

(2018/C 032/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: L (εκπρόσωπος: I. Coutant Peyre, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 31/8/2016, με την οποία δεν έγιναν δεκτά δύο ιατρικά πιστοποιητικά που προσκόμισε ο προσφεύγων για να δικαιολογήσει ορισμένες απουσίες του από την εργασία και με την οποία, κατά συνέπεια, οι εν λόγω απουσίες κρίθηκαν αδικαιολόγητες.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει παραβίαση των αρχών του δικαίου της Ένωσης και του λιθουανικού δικαίου σχετικά με την προστασία των καταγγελλόντων δυσλειτουργίες.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το Κοινοβούλιο παρέβη το καθήκον του επιμελείας και ότι παραβίασε την αρχή της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2017 — Wattiau κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση T-737/17)**

(2018/C 032/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Francis Wattiau (Bridel, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση περί επιβαρύνσεώς του με το ποσό των 843,01 ευρώ, το οποίο αναγράφεται στην εκκαθάριση εξόδων υπ' αριθ. 244 του γραφείου εκκαθαρίσεως·
- καθόσον απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 2ας Αυγούστου 2017·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας της συμβάσεως που συνάφθηκε μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ομοσπονδίας των λουξεμβουργιανών νοσοκομείων περί προσαυξήσεως κατά 15 % των ιατρικών εξόδων στα οποία υποβάλλονται οι ασφαλισμένοι στο κοινό σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων ασθένειας (RCAM) στο Λουξεμβούργο. Η εν λόγω ένσταση περί ελλείψεως νομιμότητας στηρίζεται σε δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιθαγενείας και παράβαση των άρθρων 12 και 14 του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης που κατοχυρώνεται στα άρθρα 30 του κανονισμού 966/2012 και 43 των Κοινών διατάξεων σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων ασθένειας των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσφυγή της 2ας Νοεμβρίου 2017 – ΔΕΗ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-740/17)**

(2018/C 032/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού Α.Ε. («ΔΕΗ») (Αθήνα, Ελλάδα), εκπρόσωποι: Ευ. Μπουρτζάλας, Ευ. Σαλακά, Χ. Συνοδινός, Χ. Ταγαράς και D. Waelbroeck, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο όπως:

- ακυρώσει την από 14η Αυγούστου 2017 και υπ' αριθμόν C(2017)5622 final απόφαση της Επιτροπής στην Υπόθεση SA.38101 (2015/NN)(πρώην 2013/CP) — Ελλάδα Εικαζόμενη κρατική ενίσχυση προς την Αλουμίνιον Α.Ε. με τη μορφή τιμολογίων ηλεκτρικής ενέργειας κάτω του κόστους κατόπιν διαιτητικής απόφασης, κατά το μέτρο που αυτή ανακαλεί τις από 12η Ιουνίου 2014 και από 25η Μαρτίου 2015 πράξεις της Επιτροπής·
- ακυρώσει την από 14η Αυγούστου 2017 και υπ' αριθμόν C(2017)5622 final απόφαση της Επιτροπής στην Υπόθεση SA.38101 (2015/NN)(πρώην 2013/CP), κατά το μέτρο που αυτή κρίνει ότι δεν χορηγήθηκε κρατική ενίσχυση στην Αλουμίνιον και, συνεπώς, η Επιτροπή δεν οφείλει να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ·
- ακυρώσει την από 14η Αυγούστου 2017 και υπ' αριθμόν C(2017)5622 final απόφαση της Επιτροπής στην Υπόθεση SA.38101 (2015/NN)(πρώην 2013/CP), κατά το μέτρο που αυτή κρίνει ότι η καταγγελία της ΔΕΗ που αφορά την κρατική ενίσχυση που θεσπίζεται με βάση το σκεπτικό της Απόφασης 346/2012 της ΡΑΕ, κατέστη άνευ αντικειμένου ως αποτέλεσμα της απόφασης 1/2013 του διαιτητικού δικαστηρίου της μόνιμης διαιτησίας της ΡΑΕ· και
- καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της ΔΕΗ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους ακύρωσης:

1. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία της απόφασης του Δικαστηρίου στην Υπόθεση C-228/16 P και αντίθεση προς την ως άνω απόφαση.
2. Πλημμελής εκπλήρωση των εκ του άρθρου 24, παράγραφος 2, του Κανονισμού 2015/1589 ⁽¹⁾ υποχρεώσεων της Επιτροπής και παράβαση του εν λόγω άρθρου και του δικαιώματος ακρόασης καθώς και παράβαση του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.
3. Έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας, αντιφατικότητα και παραβίαση της υποχρέωσης εξέτασης όλων των συναφών νομικών και πραγματικών στοιχείων ως προς την κρίση ότι το Συνυποσχετικό Διαιτησίας, σε συνέχεια του οποίου εκδόθηκε η προαναφερθείσα διαιτητική απόφαση 1/2013, όριζε «σαφείς και αντικειμενικές παραμέτρους» που «περιορίζαν τη διακριτική ευχέρεια των διαιτητών» και είχαν ως «λογική συνέπεια» την τελικώς καθορισθείσα τιμή ηλεκτρικής ενέργειας.
4. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή της αρχής του συνετού ιδιώτη επενδυτή και των άρθρων 107, παράγραφος 1 και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όσον αφορά στην κρίση ότι η τιμή ηλεκτρικής ενέργειας που όρισε η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου αποτελεί «λογική συνέπεια των ορθώς ορισθεισών παραμέτρων στο Συνυποσχετικό Διαιτησίας».
5. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, όσον αφορά στην κρίση ότι η Επιτροπή δεν όφειλε να προβεί σε περίπλοκες οικονομικές εκτιμήσεις και πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά κατά το μέτρο που η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει κρίσιμα ζητήματα για τη διαπίστωση ή μη κρατικής ενίσχυσης.
6. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή των άρθρων 107, παράγραφος 1 και 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής του συνετού ιδιώτη επενδυτή της οικονομίας της αγοράς.
7. Πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, παραβίαση της υποχρέωσης επαρκούς αιτιολογίας και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης ως προς τα πραγματικά περιστατικά, όσον αφορά στην απόφαση της Επιτροπής να μην ερευνηθεί περαιτέρω την εκ μέρους της ΔΕΗ καταγγελία του 2012, σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, με βάση την κρίση της ότι αυτή «κατέστη άνευ αντικειμένου» κατόπιν της έκδοσης της απόφασης 1/2013 του διαιτητικού δικαστηρίου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕΕ 2015, L 248, p. 9)

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2017 — TrekStor κατά EUIPO — Beats Electronics (i.Beat jump)

(Υπόθεση T-746/17)

(2018/C 032/48)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: TrekStor Ltd (Χονγκ Κονγκ, Κίνα) (εκπρόσωποι: O. Spieker, M. Alber, A. Schönfleisch, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Beats Electronics LLC (Culver City, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «i.Beat jump» — Υπ' αριθ. 4 729 075 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2236/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον κάνει δεκτή την αίτηση ανακλήσεως της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ανακαλεί τα δικαιώματα της προσφεύγουσας σε σχέση με το υπ' αριθ. 4 729 075 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να απορρίψει την αίτηση ανακλήσεως της αντιδίκου ενώπιον του τμήματος προσφυγών·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα συμπεριλαμβανομένων των αναγκαίων εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001·
- Παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2017/1001.

Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2017 — UPF κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-747/17)

(2018/C 032/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Union des Ports de France — UPF (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Vannini και E. Moraïτου, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της αποφάσεως C(2017) 5176 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 27ης Ιουλίου 2017, σχετικά με το καθεστώς κρατικών ενισχύσεων SA.38398 (2016/C, πρώην 2015/E), το οποίο έθεσε σε εφαρμογή η Γαλλία (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή χαρακτηρίζοντας το φορολογικό μέτρο στο σύνολό του ως κρατική ενίσχυση, καθόσον δεν έλαβε υπόψη το κριτήριο που αφορά τον οικονομικό χαρακτήρα της δραστηριότητας των γαλλικών λιμένων. Συναφώς, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή, συμπεραίνοντας ότι η φορολογική απαλλαγή υπέρ των γαλλικών λιμένων συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, χωρίς να διευκρινίζει ότι ο χαρακτηρισμός της ως ενισχύσεως περιορίζεται μόνο στις οικονομικές δραστηριότητες των λιμένων, εξέδωσε απόφαση η οποία πάσχει, κατ'αρχήν, από πλάνη περί το δίκαιο.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή όσον αφορά την εκτίμηση του οικονομικού χαρακτήρα των δραστηριοτήτων που ασκούν οι γαλλικοί λιμένες. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η Επιτροπή υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ανάλυση του οικονομικού χαρακτήρα των δραστηριοτήτων που ασκούν οι γαλλικοί λιμένες, για δύο λόγους:
 - πρώτον, διότι παρέλειψε εντελώς να εξετάσει στην προσβαλλόμενη απόφαση ορισμένες από τις δραστηριότητες που ασκούν οι γαλλικοί λιμένες,
 - δεύτερον, διότι για πολλές άλλες δραστηριότητες των γαλλικών λιμένων περιορίστηκε να επαναλάβει τις γενικές αρχές που διαμορφώθηκαν από τη νομολογία του Δικαστηρίου της ΕΕ σε θέματα δημόσιας χρηματοδότησης λιμενικών υποδομών χωρίς να εξαγάγει συμπεράσματα ως προς την οικονομική ή μη φύση τους, ενώ πρόκειται πράγματι για το κριτήριο εφαρμογής των κανόνων σε θέματα κρατικών ενισχύσεων.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο και από ανεπαρκή αιτιολογία όσον αφορά τις προϋποθέσεις της στρεβλώσεως του ανταγωνισμού και της επιδράσεως στο μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο, στον βαθμό που κακώς η Επιτροπή έκρινε ότι η επίμαχη φορολογική απαλλαγή μπορούσε να προκαλέσει στρεβλώσεις του ανταγωνισμού και να έχει αντίκτυπο στο μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο, όσον αφορά τους γαλλικούς λιμένες γενικώς και τους λιμένες της ηπειρωτικής ακτογραμμής και τους υπερπόντιους λιμένες ειδικότερα. Κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ανεπαρκή αιτιολογία στον βαθμό που η Επιτροπή θεώρησε, χωρίς να το αποδείξει, ότι οι πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις αυτές.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας ελέγχου των υφιστάμενων ενισχύσεων και της παραβάσεως του άρθρου 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, στον βαθμό που η Επιτροπή, αφενός, απαιτώντας από τις γαλλικές αρχές να αποδείξουν τη συμβατότητα με την εσωτερική αγορά του συστήματος απαλλαγής από τον φόρο εταιριών των γαλλικών λιμένων, αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως και ενήργησε ως εάν είχε επιληφθεί αιτήσεως εγκρίσεως καθεστώτος νέων ενισχύσεων. Αφετέρου, η Επιτροπή, επιβάλλοντας στις γαλλικές αρχές να καταργήσουν πλήρως το εν λόγω σύστημα απαλλαγής χωρίς να τεκμηριώσει ότι τυχόν τροποποίηση του μέτρου αυτού δεν θα μπορούσε να το καταστήσει συμβατό με τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις, παρέβη το άρθρο 108, παράγραφοι 1 και 2, ΣΛΕΕ, το άρθρο 2 του κανονισμού 2015/1589 και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον το γεγονός ότι η Επιτροπή απαίτησε την κατάργηση του καθεστώτος απαλλαγής ενώ επέτρεψε την ύπαρξη καθεστώτων ενισχύσεως σε λιμένες άλλων κρατών μελών δεν παρέχει τη δυνατότητα να διασφαλιστούν ισότιμοι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των διαφόρων ευρωπαϊκών λιμένων, αλλά οδηγεί, αντιθέτως, σε νέες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, σε άμεση καταστρατήγηση του ρόλου της Επιτροπής ως εγγυήτριας της καλής λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς. Επομένως, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αμεροληψίας η οποία συνιστά το αναγκαίο παρακολούθημα της αρχής της χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2017 — Commune de Fessenheim κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-751/17)

(2018/C 032/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Commune de Fessenheim (Fessenheim, Γαλλία), Communauté de communes Pays Rhin-Brisach (Volgelsheim, Γαλλία), Conseil départemental du Haut-Rhin (Colmar, Γαλλία) και Conseil régional Grand Est Alsace Champagne-Ardenne Lorraine (Στρασβούργο, Γαλλία) (εκπρόσωπος: G. de Rubercy, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (C(2017 7119 FINAL) της Γενικής Γραμματείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 18ης Οκτωβρίου 2017, περί αρνήσεως γνωστοποιήσεως της αποφάσεως, της 22ας Μαρτίου 2017, της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που κοινοποιήθηκε στις γαλλικές αρχές σχετικά με το πρωτόκολλο αποζημιώσεως της EDF για τη διακοπή λειτουργίας του πυρηνικού σταθμού του Fessenheim·
- να απευθύνει διαταγή προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να γνωστοποιήσει τους προσφεύγοντες το εν λόγω έγγραφο της 22ας Μαρτίου 2017 εντός μίας εβδομάδας από την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), καθόσον υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη γνωστοποίηση των επίμαχων πληροφοριών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 42 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2017 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά ΕCHA

(Υπόθεση T-755/17)

(2018/C 032/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: D. Klebs και T. Henze, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του συμβουλίου προσφυγών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων της 8ης Σεπτεμβρίου 2017 (υπόθεση αριθ. Α-026-2015), καθόσον το συμβούλιο προσφυγών:
 - ακύρωσε εν μέρει την απόφαση της επιτροπής κρατών μελών της 1ης Οκτωβρίου 2015 με αντικείμενο την ουσία 1,4-Benzoldiamin, N, N «mixed phenyl and tolyl derivatives» (στο εξής: BENPAT) αριθμός CAS: 68953-84-4 (αριθ. CE 273-227-8), στο μέτρο που αυτή προέβλεπε τον προσδιορισμό των μεταβολιτών από τους καταχωρούντες στο πλαίσιο της μελέτης κατά το ΟΟΣΑ TG 309,
 - ακύρωσε εν μέρει την εν λόγω απόφαση, στο μέτρο που αυτή προέβλεπε την εκπόνηση μελέτης κατά το ΟΟΣΑ TG 308, και
 - αποφάσισε ότι η δήλωση περί βιοσυσσωρεύσεως έπρεπε να απαλειφθεί από το αιτιολογικό της αποφάσεως αυτής·
- και να καταδικάσει τον καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους.

Η προσφεύγουσα προσάπτει, ειδικότερα, στο συμβούλιο προσφυγών ότι υπερέβη τις αρμοδιότητές του καθόσον, στο πλαίσιο της διαδικασίας προσφυγής, εξέτασε και εκτίμησε εκ νέου συνολικώς την απόφαση αξιολογήσεως και έκρινε ακολούθως (εσφαλμένως τόσο από τυπικής όσο και από ουσιαστικής απόψεως) ότι η απόφαση της επιτροπής κρατών μελών έπρεπε να ακυρωθεί και να μεταρρυθμιστεί εν μέρει.

1. Πρώτος λόγος: έλλειψη αρμοδιότητας του συμβουλίου προσφυγών επί θεμάτων ουσίας σχετικών με τις διαδικασίες αξιολογήσεως.
2. Δεύτερος λόγος: παράβαση της νομολογίας του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Meeroni*, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών, ως όργανο οργανισμού της Ένωσης, δεν έχει εξουσία να λαμβάνει το ίδιο αποφάσεις.
3. Τρίτος λόγος: παραβίαση της αρχής της επικουρικότητας και της αρχής της κατανομής αρμοδιοτήτων, στο μέτρο που το συμβούλιο προσφυγών προσέβαλε τα θεσμοθετημένα δικαιώματα των κρατών μελών που έχουν την αρμοδιότητα λήψεως αποφάσεων εντός της επιτροπής κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων, διότι το δίκαιο της Ένωσης δεν παρέχει καμία νομική βάση για τη συγκεκριμένη πράξη του εν λόγω οργανισμού.
4. Τέταρτος λόγος: παράβαση των διατάξεων του κανονισμού REACH ⁽¹⁾ διότι το συμβούλιο προσφυγών δεν είναι αρμόδιο να ελέγχει τις αποφάσεις αξιολογήσεως επί της ουσίας.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στο συμβούλιο προσφυγών ότι έχει μόνον περιορισμένες αρμοδιότητες ελέγχου των αποφάσεων αξιολογήσεως που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 51, παράγραφος 8, του κανονισμού REACH.

5. Πέμπτος λόγος: παραβίαση της προβλεπόμενης στο άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, διότι το συμβούλιο προσφυγών δεν θεμελίωσε την προβαλλόμενη αρμοδιότητά του ελέγχου των ως άνω αποφάσεων.
6. Έκτος λόγος: εσφαλμένη και παράνομη επί της ουσίας απόφαση.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 10ης Νοεμβρίου 2017 — Kerstens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-757/17)

(2018/C 032/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Petrus Kerstens (Overijse, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 27ης Μαρτίου 2017 την οποία απηύθυνε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα κατά το μέρος που διατάσσει την επανάληψη της διαδικασίας στην υπόθεση CMS 15/017·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Απριλίου 2017 την οποία απηύθυνε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα κατά το μέρος που διατάσσει την επανάληψη της διαδικασίας στην υπόθεση CMS 12/063·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα συνολική αποζημίωση 40 000 ευρώ για ειδική ηθική βλάβη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στα δικαστικά έξοδα, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 134 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλημμελή εκτέλεση της αποφάσεως της 14ης Φεβρουαρίου 2017, Kerstens κατά Επιτροπής (T-270/16 P, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:74) και από παραβίαση της αρχής του δεδικασμένου («non bis in idem») εκ μέρους της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ) καθόσον αυτή αποφάσισε την επανάληψη των εναντίον του προσφεύγοντος-ενάγοντος πειθαρχικών διαδικασιών.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλημμελή εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως και από παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως με έμφαση στην υποχρέωση αμερόληπτης και δίκαιης μεταχειρίσεως, από παραβίαση της αρχής του τεκμηρίου αθωότητας και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, καθόσον οι αποφάσεις αυτές για την επανάληψη των εν λόγω πειθαρχικών διαδικασιών δεν εγγυώνται αμερόληπτη και δίκαιη κρίση κατά τον χειρισμό της υποθέσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλημμελή εκτέλεση της προπαρατεθείσας αποφάσεως και από παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοικήσεως, και ειδικότερα της αρχής της εύλογης προθεσμίας, καθόσον, κατά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα, οι νέες πειθαρχικές διαδικασίες πρέπει να διεξάγονται εντός εύλογης προθεσμίας όπερ δεν συμβαίνει εν προκειμένω.
4. Ο τέταρτος λόγος αφορά αξίωση ειδικής αποζημιώσεως λόγω των προαναφερθεισών παραβάσεων προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υποστηρίζει ότι προκάλεσε η διοίκηση στον προσφεύγοντα-ενάγοντα, καθόσον η ακύρωση των προσβαλλομένων πράξεων δεν δύναται, αυτή καθαυτή, να ικανοποιήσει την εν λόγω βλάβη.

Προσφυγή της 17ης Νοεμβρίου 2017 — UR κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-761/17)

(2018/C 032/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: UR (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την από 11 Αυγούστου 2017 απόφαση της εξεταστικής επιτροπής –η οποία ελήφθη κατόπιν επανεξετάσεως– να μην περιληφθεί το όνομά του στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EPSO/AD/322/16·
- εν πάση περιπτώσει, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της εξεταστικής επιτροπής, στο μέτρο που έκρινε ότι το δίπλωμα του προσφεύγοντος δεν πληρούσε μία εκ των προϋποθέσεων συμμετοχής στον διαγωνισμό.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, ο προσφεύγων διατυπώνει ένσταση ελλείψεως νομιμότητας της προκήρυξης του διαγωνισμού βάσει του άρθρου 27, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ των υπαλλήλων. Ειδικότερα, υποστηρίζει ότι η επίμαχη προϋπόθεση συμμετοχής δεν συνδεόταν προς τις απαιτήσεις των προς πλήρωση θέσεων, όπως οι απαιτήσεις αυτές περιγράφονται στον διαγωνισμό και είναι, ως εκ τούτου, αντίθετες προς το συμφέρον της υπηρεσίας.
3. Ο τρίτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικότερα, στηρίζεται σε ελλιπή αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον δεν εκτέθηκαν τα κριτήρια που έθεσε η εξεταστική επιτροπή για να κρίνει αν το δίπλωμα του προσφεύγοντος ήταν συναφές υπό το πρίσμα των επίμαχων προϋποθέσεων συμμετοχής, γεγονός που δεν επιτρέπει στον προσφεύγοντα να αμυνθεί αποτελεσματικά.

Προσφυγή της 24ης Νοεμβρίου 2017 — Beats Electronics κατά EUIPO — TrekStor (i.Beat)

(Υπόθεση T-770/17)

(2018/C 032/54)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Beats Electronics LLC (Culver City, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: M. Petersenn, δικηγόρος, I. Fowler και I. Junkar, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: TrekStor Ltd (Χονγκ Κονγκ, Χονγκ Κονγκ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «i.Beat» — Υπ' αριθ. 5 009 139 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις R 2175/2016-4 και R 2213/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον με αυτή απορρίφθηκε η υπ' αριθ. R 2175/2016-4 προσφυγή της νυν προσφεύγουσας με αποτέλεσμα να παραμείνει εν ισχύ η καταχώριση του επίμαχου σήματος για συσκευές αναπαραγωγής αρχείων MP3, ιδίως τις εξοπλισμένες με μικρούς σκληρούς δίσκους που λειτουργούν βάσει μνήμης flash μέσω σειριακής σύνδεσης USB·
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα το καθού καθώς και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών εφόσον αυτή παρέμβει.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 51, στοιχείο α' και, παράγραφος 2 του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 15 του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Estampaciones Rubí κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-775/17)

(2018/C 032/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Estampaciones Rubí, SAU (Vitoria-Gasteiz, Ισπανία) (εκπρόσωποι: D. Armesto Macías και K. Caminos García, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κάνει δεκτή την παρούσα προσφυγή μετά των συνημμένων ως παραρτημάτων εγγράφων.

- με μέτρο οργάνωσης της διαδικασίας, να διατάξει την Επιτροπή όπως, κατόπιν απαλοιφής, κατά περίπτωση, τυχόν εμπιστευτικών στοιχείων τρίτων, προσκομίσει πλήρες κείμενο των ακόλουθων εγγράφων:
 - α) ανεπίσημο μήνυμα της 26ης Μαρτίου 2013 σε απάντηση επί των διαβιβασθέντων στις 22 Φεβρουαρίου και στις 4 και 12 Μαρτίου 2013 (Álava) εγγράφων, και
 - β) «Informal message in reply to the submission of 7 November (Álava)», της 4ης Δεκεμβρίου 2012
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής όπως αυτές αποτυπώνονται στα εν λόγω έγγραφα.
- επικουρικός, να διαπιστώσει παραβίαση των Συνθηκών, λόγω μη αποφάνσεως της Επιτροπής, και να διατάξει την τελευταία όπως απαντήσει στο υποβληθέν με έγγραφο της 31ης Ιουλίου 2007 αίτημα της προσφεύγουσας, ούτως ώστε η προσφεύγουσα να μπορέσει, ως δικαιούχος της οικείας ενισχύσεως, να ασκήσει τα διαδικαστικά δικαιώματα που της χορηγεί το δίκαιο της Ένωσης στο πλαίσιο τυπικής διαδικασίας αξιολογήσεως της συμβατότητας της ενισχύσεως.
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται, κυρίως, η ακύρωση των αποφάσεων της Επιτροπής περί μη συμβατότητας ορισμένων φορολογικών ενισχύσεων που έλαβε η προσφεύγουσα υπό μορφή εκπτώσεως φόρου 45 % επί συγκεκριμένων επενδυτικών σχεδίων, αποφάσεις οι οποίες κοινοποιήθηκαν στις εκπροσωπούμενες από την *Direcció General de l'Impost de l'Ingresso de les Persones Físiques* ισπανικές φορολογικές αρχές με δύο επιστολές της Επιτροπής επιγραφόμενες «informal message» και «ανεπίσημο μήνυμα», της 4ης Δεκεμβρίου 2012 και 26ης Μαρτίου 2013, στις οποίες η προσφεύγουσα απέκτησε πρόσβαση στο πλαίσιο εθνικής διαδικασίας.

Με την παρούσα προσφυγή ζητείται, επικουρικός, να αναγνωριστεί η παράλειψη της Επιτροπής, κατά την έννοια του άρθρου 265 ΣΛΕΕ, έναντι του αιτήματος της προσφεύγουσας, της 31ης Ιουλίου 2017, όπως αποφανθεί επί της δεσμευτικής ή μη νομικής φύσεως των προαναφερθέντων «ανεπίσημων μηνυμάτων» και, κατά περίπτωση, προβεί σε ακρόασή της προκειμένου η προσφεύγουσα να προβάλει ό, τι έκρινε σκόπιμο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Πρώτος λόγος, αντλούμενος από το γεγονός ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις εξεδόθησαν χωρίς να τηρηθούν οι ελάχιστες απαιτούμενες διαδικαστικές εγγυήσεις
 - Προβάλλεται συναφώς ότι η Επιτροπή, αποφαινόμενη με ανεπίσημα μηνύματα επί της μη συμβατότητας κρατικής ενισχύσεως χωρίς να ακολουθήσει τη διαδικασία του άρθρου 108, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, δεν τήρησε τις ελάχιστες απαιτούμενες διαδικαστικές εγγυήσεις. Η μη τήρηση αυτή της διαδικασίας συνιστά προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας, όπως αυτά κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
2. Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ
 - Προβάλλεται συναφώς ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, καθ' ο μέρος θεωρούν ασύμβατη την ενίσχυση λόγω μη παροχής κινήτρου, είναι εσφαλμένες.
3. Τρίτος λόγος, αντλούμενος από παράβαση του άρθρου 265 ΣΛΕΕ
 - Προβάλλεται συναφώς ότι η παράλειψη της Επιτροπής έναντι του αιτήματος της προσφεύγουσας όπως αποφανθεί επί της νομικής φύσεως (δεσμευτικής ή μη δεσμευτικής) των «ανεπίσημων μηνυμάτων» και, κατά περίπτωση, προβεί σε ακρόασή της στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, συνιστά παράβαση των Συνθηκών εις βάρος της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Autostrada Wielkopolska κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-778/17)

(2018/C 032/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Πολωνία) (εκπρόσωποι: O. Geiss και D. Tayar, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 25ης Αυγούστου 2017 στην υπόθεση SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Πολωνία στην εταιρία Autostrada Wielkopolska S.A.· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή προσέβαλε τα δικαιώματα συμμετοχής της προσφεύγουσας, ειδικότερα το δικαίωμα ακρόασης πριν την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης·
 - η Επιτροπή δεν παρέσχε στην προσφεύγουσα την κατάλληλη ευκαιρία να υποβάλει παρατηρήσεις σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν από το πολωνικό Δημόσιο·
 - η Επιτροπή στέρησε από την προσφεύγουσα το δικαίωμα να υποβάλει παρατηρήσεις για βασικά έγγραφα και συμπεράσματα βάσει των οποίων η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - η πιθανότητα οι παραλείψεις αυτές να επηρέασαν την έκβαση της εν λόγω υπόθεσης δεν μπορεί να αποκλειστεί.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα, καθόσον εφάρμοσε εσφαλμένο κριτήριο για να διαπιστώσει αν πληρούνταν τα στοιχεία του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και εφάρμοσε το εν λόγω (εσφαλμένο) κριτήριο κατά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
 - η διαπίστωση της Επιτροπής ότι υπήρχε όφελος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ στηρίζεται αποκλειστικά στο κριτήριο της «συγκρίσεως σημείου προς σημείο»·
 - η Επιτροπή εφάρμοσε το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή, αφού είχε ήδη αποφασίσει ότι υπήρχε όφελος κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
 - το κριτήριο της «συγκρίσεως σημείου προς σημείο» που χρησιμοποιεί η Επιτροπή είναι εσφαλμένο από νομική άποψη·
 - η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, κατά την εφαρμογή του κριτηρίου της «συγκρίσεως σημείου προς σημείο», καθόσον δεν έλαβε υπόψη τις σχετικές πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της όταν εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και περί τα πράγματα, καθόσον δεν εφάρμοσε το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή βάσει της σχετικής νομολογίας και καθόσον δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της, παραβαίνοντας ως εκ τούτου το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
 - η Επιτροπή δεν εφάρμοσε το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή ως συστατικό μέρος της αξιολόγησής της βάσει του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, κατά παράβαση της σχετικής νομολογίας·
 - η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις σχετικές πληροφορίες, οι οποίες ήταν διαθέσιμες κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης και τις οποίες δεν θα είχε αγνοήσει κατ' αρχήν ο μέσος συννετός και επιμελής ιδιώτης ιδιοκτήτης, ευρισκόμενος σε κατάσταση κατά το μάλλον ή ήττον παρόμοια με εκείνη του πολωνικού Δημοσίου.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλει ότι η κρίση της Επιτροπής περί ασύμβατης ενισχύσεως στηρίζεται σε εσφαλμένα συμπεράσματα και ενέχει εσωτερικές αντιφάσεις·
 - η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα, καθόσον έκρινε ότι οι κρατικές χρηματοδοτήσεις ωφέλησαν μόνον τους ιδιώτες.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί τα πράγματα και περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του ποσού της κρατικής ενισχύσεως, καθόσον δεν πραγματοποίησε τη δική της αξιολόγηση και δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή της·
 - η κρίση της Επιτροπής περί υπερβολικής αποζημιώσεως για την περίοδο μεταξύ Σεπτεμβρίου 2005 και Οκτωβρίου 2007 ενέχει θεμελιώδη σφάλματα εκτιμήσεως·

- η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τις σχετικές πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2017 — Strabag Belgium κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-784/17)

(2018/C 032/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Strabag Belgium (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Schoups, K. Lemmens και M. Lahbib, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια,

- να ακυρώσει (i) την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί μη επιλογής της προσφοράς της Strabag Belgium για τον διαγωνισμό με αντικείμενο σύμβαση-πλαίσιο εργασιών γενικής εργολαβίας για τα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες (Πρόσκληση προς υποβολή προσφορών αριθ. 06/D20/2017/M036), απόφαση που κοινοποιήθηκε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στις 24 Νοεμβρίου 2017 καθώς και (ii) την αγνώστου ημερομηνίας απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου περί αναθέσεως της συμβάσεως με αντικείμενο τη σύμβαση-πλαίσιο εργασιών της ανάδοξης επιχειρήσεως για τα κτίρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στις Βρυξέλλες (πρόσκληση προς υποβολή προσφορών αριθ. 06/D20/2017/M036) σε πέντε άλλους υποψηφίους εκτός της Strabag Belgium, καθώς και
- να κάνει δεκτό το αίτημα της Strabag Belgium για την προσκόμιση των ακόλουθων εγγράφων:
- των εγγράφων του φακέλου της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως στα οποία καταγράφηκαν οι επαφές που έλαβαν χώρα μεταξύ του Κοινοβουλίου και των υποψηφίων ως προς το ζήτημα των μη φυσιολογικών τιμών σύμφωνα με το άρθρο 160, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/2462 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης·
- της αγνώστου ημερομηνίας απόφασεως περί αναθέσεως της συμβάσεως σε πέντε άλλους υποψηφίους και περί μη επιλογής της προσφοράς της Strabag Belgium·
- της εκθέσεως αναλύσεως των προσφορών·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένης της δικηγορικής αμοιβής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν μόνον λόγο, ο οποίος αντλείται από παράβαση:

- (i) του άρθρου 110, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2015/1929 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 2015 (ΕΕ 2015, L 286, σ. 1), ο οποίος προβλέπει ότι η Επιτροπή έχει την εξουσία να εκδίδει πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 210 για τις λεπτομέρειες που αφορούν τα κριτήρια αναθέσεως, συμπεριλαμβανομένης της πλέον συμφέρουσας από οικονομικής απόψεως προσφοράς·

- (ii) του άρθρου 151, το οποίο τροποποιήθηκε από τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2015/2462 της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2015, για την τροποποίηση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1268/2012 σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2015, L 342, σ. 7), που προβλέπει τους εφαρμοστέους κανόνες για τις ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, καθώς και
- (iii) του άρθρου 102 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012, σχετικά με τις γενικές αρχές της διαφάνειας, της αναλογικότητας, της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων στις δημόσιες συμβάσεις.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2017 — İlhan κατά EUIPO — Time Gate (SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM)

(Υπόθεση T-785/17)

(2018/C 032/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ercan İlhan (Κωνσταντινούπολη, Τουρκία) (εκπρόσωπος: S. Can, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Time Gate GmbH (Κολωνία, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση, με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση, εικονιστικού σήματος που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «SPORTSWEAR COMPANY BIG SAM» — Υπ' αριθ. 891 276 διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 974/2016-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 13ης Σεπτεμβρίου 2017 (R 976/2016-5) και να επιτρέψει την καταχώριση του σήματος Sportswear Company BIG SAM·
- να καταδικάσει την Time Gate GmbH στα δικαστικά έξοδά της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδά του.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Ανοχή βάσει του άρθρου 54 του κανονισμού 207/2009·
 - Εσφαλμένη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως των σημείων.
-

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2017 — Parfümerie Akzente κατά EUIPO (GlamHair)

(Υπόθεση T-787/17)

(2018/C 032/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Parfümerie Akzente GmbH (Pfedelbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Spieker, A. Schönfleisch, M. Alber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «GlamHair» — Υπ' αριθ. 15 211 956 αίτηση καταχώρισης

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 82/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — Szabados κατά EUIPO — Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (MicroSepar)

(Υπόθεση T-788/17)

(2018/C 032/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Andreas Szabados (Grünwald, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Wobst, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sociedad Española de Neumología y Cirugía Torácica (Separ) (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MicroSepar» — Υπ' αριθ. 14 576 532 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Σεπτεμβρίου 2017 στην υπόθεση R 2420/2016-1

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2017 — Mouldpro κατά EUIPO — Wenz Kunststoff (MOULDPRO)**(Υπόθεση T-796/17)**

(2018/C 032/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mouldpro ApS (Ballerup, Δανία) (εκπρόσωπος: W. Rebernik, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wenz Kunststoff GmbH & Co. KG (Lüdenscheid, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «MOULDPRO» — Υπ' αριθ. 10 022 317 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 16ης Οκτωβρίου 2017 στην υπόθεση R 2153/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράνομη καταχώριση από εκπρόσωπο ή αντιπρόσωπο, άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 3·
 - μη καταχωρισθέντα προγενέστερα δικαιώματα επί σημάτων χρησιμοποιούμενα στις συναλλαγές, άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 4·
 - Ο δικαιούχος του σήματος της Ένωσης κατέθεσε την αίτηση καταχώρισεως ενεργώντας κακόπιστα, άρθρο 52, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.
-

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL